

20 ΧΡΟΝΑΚΙΑ

ΖΕΣΤΗ ΦΙΛΟΞΕΝΙΑ

ΣΦΑΙΡΕΣ, ΑΠΕΛΑΣΕΙΣ

ΚΑΙ ΜΑΥΡΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

Καταστολή

Στο ίδιο έργο θεατές
σελ.7

Ο έρωτας και ο βήχας δεν κρύβονται
σελ.10

Για την Frontex
σελ.11

Χρονικό

Χρονικό
δράσεων και γεγονότων
σελ. 3-4

Ειδησιογραφικά

...για τον καθημερινό πόλεμο
σελ. 15

Μετανάστες

Είμαστε όλοι στο ίδιο πλοίο
(αλλά Ο ΚΑΠΕΤΑΝΙΟΣ ΕΙΝΑΙ
ΜΕΓΑΛΗ ΛΕΡΑ)

σελ. 8

Εκλογές

Ανθρωπέ μου τι ξεφτίλα να σου
χαλάνε το όνειρο
...και συ να τους ψηφίζεις
σελ.14

Εργασία και Μετανάστες

Οι μετανάστες είναι της γης οι κολασμένοι
έλληνες και ξένοι εργάτες ενωμένοι σελ.9

editorial .

6 μήνες μετά την έκδοση του τελευταίου τεύχους των εξεγερμένων και ενώ έχουν μεσολαβήσει τόσο σημαντικά γεγονότα (ευρωεκλογές, καταλήψεις εργοστασίων, συλληφθέντες του Δεκέμβρη, κρίση, κτλ) –νιώθουμε την ανάγκη να εκδώσουμε ένα τεύχος με κύριο θέμα (αλλά και όχι μόνο) γεγονότα και δράσεις που συνέβησαν κατά τη διάρκεια του No Border camp το οποίο πραγματοποιήθηκε στη Λέσβο από 25 έως 31 Αυγούστου. **Επιλέξαμε να δώσουμε την δικιά μας εκδοχή για το πώς εξελίχθηκαν τα γεγονότα πριν αυτά ξεχαστούν εν όψη εκλογών.**

Ο βασικότερος λόγος της έκδοσης είναι το ότι δεν μπορούμε να αφήσουμε τις εφημερίδες, την τηλεόραση και την παραπληροφόρηση του καφενέ να διαμορφώσουν μια ψευδή εικόνα για το τι συνέβη, κάτι που ούτως ή άλλως έκαναν. **Η ιστορία γράφεται από αυτούς που την έζησαν και όχι από τους έμμισθους χειραγωγούς της κοινής γνώμης.**

Αυτό το φύλλο δεν συντάσσεται από μια ήδη διαμορφωμένη ομάδα αλλά από τον κόσμο που συμμετείχε στα γεγονότα, κι ενώ τα 600 άτομα που ήρθαν, έφυγαν για να συνεχίσουν τον αγώνα στους τόπους τους, εμείς συνεχίζουμε να δραστηριοποιούμαστε στο νησί όπως το κάναμε και στην προ no border εποχή.

???????

-Αποφυλακίστηκε ο Θοδωρης Ηλιόπουλος ύστερα από 49 ημέρες απεργίας πείνας και τόσες κακουχίες και βασανισμούς... βέβαια οι περιπέτειές του δεν τελείωσαν ακόμα μιας και αναμένεται το δικαστήριο στο οποίο όλοι ελπίζουμε να καταρρεύσει το σαθρό κατηγορητήριο...

-Και απ' τη φωτιά πρώτα να σωθεί η ιδιοκτησία και μετά το δάσος... και όταν δεν θα έχει πια οξυγόνο να βγάλουμε βράγχια να αναπνέουν μέσα στις πτυχές τους...

-Το No Border camp πραγματοποιήθηκε από 25 έως 31 Αυγούστου στη Μυτιλήνη. Ενάντια στα σύνορα, τη φυλάκιση των μεταναστών... Για τη διεθνή αλληλεγγύη...

-Μας σκότισαν τα τοπικά Μέσα Μαζικής Παραπληροφόρησης με την τρομολαγνεία, τη μιζέρια και μισαλλοδοξία τους... Κάνανε ότι μπορούσαν να δυσφημίσουν τις δράσεις και το ίδιο το No Border camp, να νομιμοποιήσουν την αστυνομοκρατία στο νησί μας και γι' αυτό το λόγο δεν δίστασαν να φορέσουν το προσωπείο του υπερασπιστή των μεταναστών. Είπαμε, ο σκοπός αγιάζει τα μέσα...

-Οι διάφοροι ρουφιάνοι δημοσιογραφικοί που εγκυλούν το No Border camp για συντηρητικοποίηση της Λεσβιακής κοινωνίας είναι αυτοί που το έχουν κάνει επάγγελμα τόσα χρόνια...

-Οι ίδιοι παραπνοιούνται για τη "ρύπανση" από τα συνθήματα και τις αφίσες... Από πότε ο πολιτικός λόγος κύριοι δημοκράτες αποτελεί βρομιά; Βρομιά είναι η σκατίλα που βρομάει η προκυμαία τόσα χρόνια, ρύπανση είναι

ο καρκίνος της ΔΕΗ πάνω απ' τα κεφάλια μας...

-Κόντρα στην τρομοκρατία που επικρατούσε αυτές τις μέρες πολλές ήταν ο κόσμος που συνέδραμε υλικά και ηθικά στα δρώμενα του No Border...

-Προκλητικότατοι με ύβρεις, απειλές και χειρονομίες, εξακριβώσεις στοιχείων, οι μπάτσοι παντός είδους και οι λιμενικοί απέναντι σε όποιον δεν τους γέμιζε το μάτι και στους συμμετέχοντες στο No Border. Λογικό, μιας και οι δυνάμεις καταστολής στελεχώνονται ακόμα με λογής λογής φασίστες, ρατσιστές και ανεγκέφαλους. Ποιος Άνθρωπος εξάλλου θα δεχόταν να υπηρετήσει σ' αυτά τα δολοφονικά σώματα;

-Λιμενικοί βύθισαν βάρκα ακτιβιστών (με τους ακτιβιστές μαζί!) μέσα στο λιμάνι την ημέρα του συμβολικού αποκλεισμού του... Απλά έκαναν επίδειξη της "ασφαλούς αποτροπής" που εφαρμόζουν στις βάρκες των προσφύγων...

-Μετά την αποτροπή της απέλασης 58 μεταναστών από αλληλέγγυους/ες στο λιμάνι της Μυτιλήνης στις 23/7 ο νομάρχης Βογιατζής ζήτησε δημοσίως την παρέμβαση του εισαγγελέα, καθώς όπως ισχυριζόταν βλάπτονταν τα συμφέροντα των μεταναστών. Αφ' ότου αποκαλύφθηκε η απάτη των "επιχειρήσεων αποσυμφόρησης" της Παγανής και γενικεύτηκαν οι αντιδράσεις και σε άλλα νησιά, δεν τον ξανακούσαμε..

-Την Παρασκευή 28/8 η εισαγγελέας απαγόρευσε στη διαδήλωση να προσεγγίσει τη φυλακή της Παγανής... Ήταν ουσιαστικά απαγόρευση διαδήλωσης...

-Ο Χατζηκομνηνός ζήτησε το λόγο από το Γακαλή γιατί δεν ζήτησε εισαγγελική παρέμβαση για τα δρώμενα στο νησί... για τις ρουσφετολογικές προσλήψεις στο Βοστανείο ζήτησε;

-Την Παρασκευή 28/8 η εισαγγελέας απαγόρευσε στη διαδήλωση να προσεγγίσει τη φυλακή της Παγανής... Ήταν ουσιαστικά απαγόρευση διαδήλωσης...

-Συμπέρασμα; Χούντα ή Δημοκρατία ίδιο είναι το Κράτος και η Εξουσία...

-Μεγάλος ντόρος έγινε από την αυθόρμητη και συμβολική παρεμπόδιση της εθιμοτυπικής κυριακάτικης παρέλασης του αγήματος (οι παρελάσεις βέβαια είναι ένα φασιστικό κατάλοιπο) την Κυριακή στις 23/8. Έτσι την επόμενη Κυριακή μια κουστωδία από ΜΑΤ, Λιμενικούς, Ασφαλίτες, αγανακτισμένους πολίτες (βλέπε παρακρατικούς καλεσμένους της ασφάλειας) και δύο ασθενοφόρα(!) συνόδευσαν την παρέλαση των κληρωτών φαντάρων, με σκοπό να προβοκάρουν τον κόσμο που

βρισκόταν συγκεντρωμένος στο info point... Δεν τους πέρασε...

-Όσο υπάρχουν στρατοί και παρελάσεις θα υπάρχουν πόλεμοι και δικτατορίες...

-Αλήθεια, όλοι αυτοί που αγανακτούν με τους μετανάστες και τους συμμετέχοντες στο No Border και κατεβαίνουν στο δρόμο, γιατί δεν αγανακτούν και δεν κατεβαίνουν στο δρόμο όταν μας ληστεύουν καθημερινά και νόμιμα κράτος και κεφάλαιο; Όταν καίγονται τα δάση για να χτίσουν και να αποκτήσουν οικόπεδα παπάδες, στρατός και λοιποί εργολάβοι; Με τα Βατοπέδια και τις μίζες;

E. Ασίκης

Άτακτη έκδοση της **Ανοιχτής Συνέλευσης φοιτητών, μαθητών, εργαζόμενων & ανέργων Μυτιλήνης**. Η ευθύνη για την έκδοση είναι συλλογική. Τα ενυπόγραφα άρθρα δεν εκφράζουν απαραίτητα το σύνολο των συμμετεχόντων. **Κυκλοφορεί χωρίς αντίτιμο σε 2000 αντίτυπα στους δρόμους της Λέσβου.**

Χρονικό δράσεων και γεγονότων (πέρα από κάθε λασπολογία και τρομοκρατία)

Πέμπτη

23/7

Αποτροπή απέλασης 62 μεταναστών από το Κέντρο Κράτησης στην Παγανή. Προορισμός τους ανύπαρκτο Κέντρο Κράτησης στην Καβάλα, με πιθανή, άμεση κατάληξη την επαναπροώθησή τους στην Τουρκία.

Αργά το βράδυ και την ώρα που οι μετανάστες οδηγούνταν χειροδέσμοι στο καράβι, εξήντα άνθρωποι μπήκαν αιφνιδιαστικά μπροστά στην μπουκαπόρτα μπλοκάροντας με πανό και τα σώματά τους την είσοδο. Παράλληλα μοιράζονταν κείμενα στους υπόλοιπους επιβάτες και φωνάζονταν συνθήματα αλληλεγγύης. Μετά από τρεις περίπου ώρες κι ενώ διμοιρία των ειδικών δυνάμεων του Λιμενικού πλησίασε αλλά δεν επενέβη, το πλοίο έφυγε χωρίς τους υπό απέλαση μετανάστες. Αντίστοιχες δράσεις έγιναν το επόμενο διάστημα στη Χίο και στη Σάμο.

Παρασκευή

7/8

Κατάληψη σε ραδιοφωνικό σταθμό στη Μυτιλήνη με στόχο την ενημέρωση για το NoBorder στη Λέσβο και την αντιπληροφόρηση για την επίθεση που δέχονται οι μετανάστες και στα νησιά του Αιγαίου.

Πέμπτη

13/8

Συγκέντρωση με μικροφωνική και μοίρασμα κειμένων στο κέντρο της Μυτιλήνης. Ακολούθησε πορεία αλληλεγγύης στους μετανάστες από περίπου 160 διαδηλωτές. Η πορεία κατευθύνθηκε μέσω της αγοράς προς το λιμάνι, στο σημείο που αράζει το καταδικαστικό της Frontex. Το τελευταίο είχε φύγει ώρες πριν.

Τρίτη

18/8

Ξεκινάει απεργία πείνας από 160 ασυνόδευτους ανήλικους μετανάστες στο Κέντρο Κράτησης στην Παγανή. Μοναδικό τους αίτημα: ελευθερία. Ο εγκλεισμός ανήλικων μεταναστών είναι ακόμη και σύμφωνα με το νόμο παράνομος.

Πέμπτη

20/8

Συγκέντρωση αλληλεγγύης στους μετανάστες απεργούς πείνας έξω από τη φυλακή στην Παγανή. Ανταλλάχτηκαν συνθήματα με τους κρατούμενους, ενώ τραβήχτηκε βίντεο από τους ίδιους τους απεργούς με κάμερα που πέρασε μέσα από τα κάγκελα. Το μήνυμα της απεργίας μεταφέρθηκε λίγο αργότερα στην πόλη με συγκέντρωση και πορεία μέσα από την Κεντρική Αγορά, η οποία πέρασε και από τα δικαστήρια με στόχο τον αρμόδιο εισαγγελέα για τους ασυνόδευτους ανήλικους μετανάστες, ο οποίος απουσίαζε...

Δυνάμεις της αστυνομίας φυλούσαν τα δικαστήρια, αλλά και το Υπουργείο Αιγαίου (μάλλον τους έμεινε

κουσούρι από το Δεκέμβρη!). Η πορεία, με λιγότερο κόσμο, συνεχίστηκε μέσα από γειτονίες της πόλης και κατέληξε στην Κατάληψη στο Μπίνιο.

* Να σημειωθεί ότι από εκείνη τη μέρα και έπειτα αλληλεγγύος κόσμος ανέβαινε καθημερινά στη φυλακή για να δείξει την αλληλεγγύη του στους μετανάστες, να κρατήσει επαφή μαζί τους και να ενημερώνεται για την κατάσταση.

Παρασκευή

21/8

Ομάδα μεταναστών από τη Σομαλία και το Αφγανιστάν που είχαν αφεθεί από την φυλακή της Παγανής και λόγω εποχής, είχαν εγκλωβιστεί στο νησί, ήρθαν στην κατασκήνωση του No Border και έμειναν μαζί με τον κόσμο που είχε αρχίσει να μαζεύεται. Κατά τη διάρκεια της παραμονής τους έγιναν κοινές συνελεύσεις και συζητήθηκαν κοινές δράσεις.

Κυριακή

23/8

Παρέμβαση στο λιμάνι της Μυτιλήνης κατά την άφιξη και αναχώρηση των πλοίων της γραμμής με μοίρασμα κειμένων, πανό και συνθήματα. Στην παρέμβαση συμμετείχε και αριθμός μεταναστών. Ο κόσμος αποχώρησε με πορεία στην προκουμαία που πέρασε μπροστά από το καταδικαστικό της Frontex. Κάτω από την πίεση των διαδηλωτών το ρουμανικό πλήρωμα ταμάζεψε άρον, άρον και το πλοίο έφυγε στα ανοιχτά, κουβαλώντας πάνω του γραμμένο με σπρέι ένα "Assassini" (δολοφόνοι). Στη βιασύνη τους άφησαν πίσω έναν κάβo, που σύρθηκε από τους διαδηλωτές στο δρόμο μέχρι το τέλος της πορείας στο Δημοτικό Θέατρο.

Εκεί, παράλληλα με τη δράση στο λιμάνι, είχε αρχίσει να στήνεται ένα Κέντρο Πληροφόρησης (info-point) για το No Border. Το info-point στόχευε στην επαφή με την τοπική κοινωνία και την ενημέρωση για τις δράσεις και τις συζητήσεις του No Border. Το info-point έγινε και η προσωρινή στέγη για αρκετούς άστεγους μετανάστες που περίμεναν να συνεχίσουν την πορεία τους. Σημαντικό ήταν, επίσης, πως λειτουργήσε και σαν σημείο συνάντησης των ίδιων των μεταναστών τόσο μεταξύ τους όσο και με κόσμο της πόλης.

Η λήξη της πορείας συνέπεσε με την καθιερωμένη κυριακάτικη παρέλαση στρατιωτικού αγήματος – πράξη που προωθεί τη συσπείρωση της κοινωνίας γύρω από κούφια εθνικά ιδανικά και επιβάλλει την παρουσία του στρατού στους δρόμους της πόλης. Καμιά δεκαπενταριά άτομα μπήκαν αυθόρμητα μπροστά από το άγημα για δέκα λεπτά, διακόπτοντας την παρέλασή του. Ομάδες λιμενικών, μπάτσων, αλλά και ασφαλιτών που το έπαιζαν αγανακτισμένοι πολίτες άρχιζαν να πιέζουν το κόσμο να αποχωρήσει. Κάτι που έγινε λίγο αργότερα μετά από αντεγκλήσεις αλλά και γκλομπιές από ΟΕΑδες (Ομάδες Ειδικών Αποστολών του λιμενικού) που κατέφθασαν να επιβάλλουν την τάξη.

Δευτέρα

24/8

Συγκέντρωση διαμαρτυρίας, στοχευμένη στο κλεί-

σιμο της Παγανής, έξω από την Νομαρχία Λέσβου την ώρα που γινόταν συνεδρίαση μεταξύ του Νομάρχη, εκπροσώπου της Ύπατης Αρμοστείας του ΟΗΕ για τους πρόσφυγες και εκπροσώπων ΜΚΟ. Η Νομαρχία αποκλείστηκε από κόσμο και περικυκλώθηκε από ένα τεράστιο πανό, με πολλούς διαδηλωτές να φωνάζουν συνθήματα.

Τετάρτη

26/8

200 μετανάστες από την φυλακή της Παγανής μεταφέρθηκαν στις κατασκήνωσεις του ΠΙΚΠΑ, που λειτουργήσαν προσωρινά ως ανοιχτό κέντρο υποδοχής με ανοιχτές πόρτες και χωρίς αστυνομική φύλαξη. Τις επόμενες ημέρες και κάτω από τη συνεχιζόμενη πίεση και άλλοι μετανάστες θα μεταφερθούν εκεί. Ανοιχτή εκδήλωση-συζήτηση το βράδυ σχετικά με το ευρωπαϊκό καθεστώς μετανάστευσης, πραγματοποιήθηκε στο πάρκο της Κουμπάρας στη Μυτιλήνη.

Πέμπτη

27/8

Απόπειρα κατάληψης της Νομαρχίας νωρίς το πρωί εμποδίστηκε από μπλε διμοιρίες που απέκλεισαν τις εισόδους και κύκλωσαν το κτίριο. Λίγες ώρες αργότερα διαδηλωτές επιχείρησαν ξανά να καταλάβουν την Νομαρχία. Μετά από σύντομη σύγκρουση στις εισόδους, διμοιρίες ΜΑΤ επιτέθηκαν στον κόσμο πετώντας χειροβομβίδες κρότου-λάμψης και δέροντας με γκλοπ. Αποτέλεσμα σοβαροί τραυματισμοί τουλάχιστον δύο συντρόφων. Αργότερα, απόπειρα μικρού αριθμού ατόμων να ανοίξει πανό απέναντι από τη Νομαρχία απαντήθηκε με νέο κυνηγητό και ξυλοδαρμούς από τα ΜΑΤ που απέκλεισαν την παραλιακή οδό της πόλης για ώρες.

Το απόγευμα της ίδιας ημέρας, οι πρώτοι μετανάστες που έμειναν στην κατασκήνωση του No Border έφευγαν από το νησί αφού κατάφεραν, μετά από μέρες, να βρουν εισιτήρια. Κατά την αναχώρησή τους οργανώθηκε αποχαιρετισμός με μουσικές και συνθήματα, καθώς γύρω στα 200 άτομα τους συνόδευσαν από το info-point στο λιμάνι. Η εορταστική και πολύχρωμη αυτή πορεία συνοδευόταν, πια, από μονόχρωμους πράσινους ΜΑΤατζήδες που έτρεχαν καθ' οδόν να προστατέψουν τα κρατικά κτίρια.

Το βράδυ έγιναν οι προγραμματισμένες συζητήσεις και εκδηλώσεις σε τέσσερα χωριά της Λέσβου (Γλυμάρι, Αγιάσος, Μόλυβος και Μανταμάδος).

Την ίδια μέρα 22 μετανάστες από το Αφγανιστάν που δεν είχαν συλληφθεί κατά την άφιξή τους στη Λέσβο, μαζί με κόσμο από το info-point, πήγαν απευθείας στις κατασκήνωσεις του ΠΙΚΠΑ. Εκεί ζήτησαν το «άσπρο χαρτί» διοικητικής απέλασης που τους υποχρεώνει να εγκαταλείψουν τη χώρα σε 30 ημέρες, χωρίς να περάσουν από τη φυλακή στην Παγανή. Η απόπειρα πέτυχε, σπάζοντας πρόσκαιρα την πολιτική του εγκλεισμού που ακολουθείται για τους μετανάστες.

Παρασκευή

28/8

Προγραμματισμένη συγκέντρωση έξω από το Κέντρο Κράτησης στην Παγανή εμποδίζεται από την αστυνομία. Σχεδόν ένα χιλιόμετρο πριν από τη φυλακή απαγορεύτηκε σε 600 περίπου διαδηλωτές να προχωρήσουν. Παρατεταγμένες διμοιρίες ΜΑΤ με πλήρη εξάρτηση, μάσκες και χημικά στο χέρι, αλλά και ακροβολισμένοι στους γύρω λόφους πάνω από τους διαδηλωτές, είχαν αποκλείσει το δρόμο με κλούβες. Μετά από πολύωρες πιέσεις κατέστη δυνατή η είσοδος στη φυλακή επιτροπής 15 ατόμων με σκοπό να εκφράσουν την αλληλεγγύη τους, να μιλήσουν με τους ίδιους τους μετανάστες και να καταγράψουν τις συνθήκες διαβίωσης. Ανάμεσα τους γιατροί που εξέτασαν επείγουσες περιπτώσεις και δικηγόροι που έκαναν ενημερώσεις για νομικά ζητήματα. Η συγκεκριμένη αντιπροσωπεία ζήτησε την απελευθέρωση κάποιων γυναικών με τα παιδιά τους και την απελευθέρωση εκατοντάδων μεταναστών την επόμενη μέρα, οι οποίοι θα μεταφέρονταν στις κατασκηνώσεις του ΠΙΚΠΑ. Οι αρχές δεσμεύτηκαν, επίσης, να απελευθερώσουν όλους τους ανήλικους μετανάστες τη Δευτέρα 31/8. Κάτι που δεν έγινε ούτε μέχρι και σήμερα. **Από υποσχέσεις άλλο τίποτα...**

Η συγκέντρωση στην Παγανή κράτησε περίπου τέσσερις ώρες, με συνθήματα και πανδαιμόνιο θορύβου από χτυπήματα στα κιγκλιδώματα του δρόμου, ήχοι που έφταναν στα αφτιά των φυλακισμένων μεταναστών.

Ακολούθησε μεγάλη πορεία στο κέντρο της πόλης, με μοιράσματα κειμένων, αφισοκολλήσεις, σπρέυ στους τοίχους και συνθήματα που κατέληξε στην Πλατεία Σαπφούς. Ένα κομμάτι της πορείας συνέχισε μέχρι το Αρχοντικό Γεωργιάδη, σε συναυλία οργανωμένη από τη Νομαρχία. Εκεί έγινε παρέμβαση με συνθήματα και μοίρασμα κειμένων, ενώ από το μικρόφωνο της σκηνής διαβάστηκε κείμενο για τους μετανάστες.

Σάββατο

29/8

Ημέρα δράσεων ενάντια στη Frontex και το ελληνικό Λιμενικό. Το απόγευμα ξεκινάει πορεία προς το λιμάνι από το info-point, μπροστά στο οποίο ξεδιπλώνεται μεγάλο πανό που έγραφε "Frontex: EU Migrant Hunting Agency" (Frontex: Ευρωπαϊκή Υπηρεσία Κυνηγίων Μεταναστών).

Την ίδια ώρα 50 άτομα με μικρές φουσκωτές βάρκες με κουπιά πήδανε στη θάλασσα προχωρώντας σε συμβολικό αποκλεισμό του σημείου που αράζει το καταδιωκτικό της Frontex (που έλειπε ξανά!) και της εισόδου του λιμανιού. Αμέσως, φουσκωτά σκάφη του λιμενικού πλησίασαν τις βάρκες εφαρμόζοντας, μπροστά στα μάτια όλων, κάποιες από τις πρακτικές που ακολου-

θούν και με τις βάρκες των μεταναστών: ξεκίνησαν με ταχύτητα ελιγμούς και κυκλωτικές κινήσεις ώστε να σηκώσουν κύματα και να τις ανατρέψουν, ενώ με μάνικες έριχναν νερό κατά πάνω τους ώστε να τις βυθίσουν. Μία μηχανοκίνητη βάρκα υποστήριξης των διαδηλωτών με το που βγήκε στα ανοιχτά πλευρίστηκε από φουσκωτό του Λιμενικού, το οποίο παρεμπόδιζε την πορεία της. **Οι λιμενικοί αφού έβρισαν τους τρεις επιβαίνοντες έσκισαν με μαχαίρι τη βάρκα (!) και απομακρύνθηκαν.** Έκδηλη η απορία για το τι μπορεί να κάνουν οι τύποι αυτοί, τις νύχτες, στην ανοιχτή θάλασσα, χωρίς να τους βλέπει κανείς... Παρόλα αυτά, κάποιες βάρκες έφτασαν στην είσοδο του λιμανιού, αποκλείοντάς το με πανό που έγραφε "Frontex Kills" (Η Frontex δολοφονεί). Κάποιοι από τους διαδηλωτές στις βάρκες κατόρθωσαν να αποσπάσουν από τον φυλασσόμενο χώρο του λιμανιού και μια μεγάλη φουσκωτή βάρκα, κατασχεμένη από μετανάστες που έφτασαν με αυτήν από τα απέναντι παράλια. Κι ενώ από το πλοίο της γραμμής άλλη ομάδα κόσμου κρεμούσε πανό με το ίδιο μήνυμα «Η Frontex δολοφονεί», η πορεία φτάνει στο λιμάνι το οποίο αστυνομοκρατείται. Διμοιρίες ΜΑΤ βρίσκονταν σε κοντινή απόσταση αλλά και σε γύρω στενά, ενώ άλλη διμοιρία των ΟΕΑ του Λιμενικού φύλαγε τον εσωτερικό του χώρο και απαγόρευε την είσοδο των διαδηλωτών. Παράλληλα με τις δράσεις στο λιμάνι μια ολιγομελής ομάδα κόσμου που είχε συγκεντρωθεί έξω από την Παγανή ανοίγει μια εξωτερική πόρτα και μπαίνει στον προαύλιο χώρο της φυλακής. Την ώρα εκείνη, βρισκόταν σε εξέλιξη η συμφωνημένη από την προηγούμενη μέρα μεταφορά εκατοντάδων μεταναστών στις κατασκηνώσεις του ΠΙΚΠΑ, η οποία παγώνει εκβιαστικά από τις αρχές. Τελικά οι άνθρωποι που είχαν μπει στην αυλή της φυλακής βγήκαν οικειοθελώς. Ενώ κι άλλος κόσμος μαζεύοταν έξω από τη φυλακή και οι αλληλέγγυοι ήταν συνολικά γύρω στα τριάντα άτομα, κατέφθασε κλούβα των ΜΑΤ τα οποία άρχισαν να βρίζουν και να βαράνε στο ψαχνό, ακόμη και με ανάποδα γκλοπ. Αποτέλεσμα αρκετοί τραυματισμοί. Οι αλληλέγγυοι ανασυντάχθηκαν στο δρόμο και κατέβηκαν με πορεία προς την πόλη.

Το βράδυ πραγματοποιήθηκε, σε πλατεία της πόλης, **συναυλία αλληλεγγύης στους μετανάστες** με συμμετοχή συγκροτημάτων μεταναστών δεύτερης γενιάς.

Κατά τη διάρκεια της συναυλίας, **ΜΑΤατζήδες που είχαν στρατοπεδεύσει στο κέντρο της Μυτιλήνης προκαλούσαν, έβριζαν και παρενοχλούσαν κόσμο που περνούσε από κοντά τους. Δεν έλειψαν και ξυλοδαρμοί περαστικών απ' τους ένστολους προστάτες του καθεστώτος.**

Κυριακή

30/8

Την ώρα που σπηνόταν η τελευταία προγραμματισμένη εκδήλωση του No Border με θέμα «Μετανάστες, Εργασία και Επισφάλεια» στο χώρο του info-point, μια παράξενη κουστωδία άρχισε να πλησιάζει. Την καθιερωμένη παρέλαση του αγήματος του στρατού, «συνόδευαν» προπορευόμενοι καμιά 20αριά «πολίτες». Μαζί τους, αριστερά και δεξιά, δύο διμοιρίες ΜΑΤ και στο τέλος άλλη μία των ειδικών δυνάμεων του Λιμενικού. Με βρισιές, απειλές και τη γνωστή τους ευθράδεια προσπάρτησαν να προβο-

κάρουν τον κόσμο ώστε να τους επιτεθεί. Κοντά τους μαζεύτηκε και αριθμός άλλων ανθρώπων και ασφαλιτών, που με τη μορφή όχλου σιγόνταναν την προβοκάτσια. Στην κουστωδία συμμετείχε πλήθος λιμενικών αλλά και ο ίδιος ο αστυνομικός διευθυντής Λέσβου, καθώς και δύο...ασθενοφόρα. Είναι προφανές ότι αυτό που επιζητούσαν ήταν μια μαζική επίθεση/λυντσάρισμα από όλα τα σώματα ασφαλείας μαζί, ντόπια και εισαγόμενα, στον κόσμο που ήταν συγκεντρωμένος εκεί. Να σημειωθεί πως δίπλα στο info-point, σε απόσταση 30 μέτρων, υπήρχε από μέρες άλλη μια διμοιρία ΜΑΤ. Ο κόσμος δεν τσίμπησε το γελοίο αυτό δόλωμα, αλλά παρέμεινε στο info-point, το οποίο συν τοις άλλοις συνέχιζε να φιλοξενεί δεκάδες άστεγους μετανάστες που

περίμεναν εισιτήρια για να φύγουν από το νησί. **Σ' αυτήν την απόπειρα εμφάνιση, για πρώτη φορά δημόσια στην πόλη, ενός φασιστικού/εθνικιστικού πόλου, πολύς κόσμος -εντός και εκτός No Border- απάντησε με ολονύκτια περιφρούρηση/στήριξη του info-point. Κατά τη διάρκειά της ένα αυτοκίνητο με...αθυρόστομους επιβάτες έχασε κομμάτι του υαλοπίνακά του...**

Δευτέρα

31/8

Ενώ λάμβανε χώρα ολιγομελής συγκέντρωση έξω από τη φυλακή στην Παγανή, **δέκα άτομα από διάφορες χώρες καταφέρνουν να ανέβουν στην ταράτσα του κτιρίου, αναρτώντας πανό αλληλεγγύης στους μετανάστες και απαιτώντας το κλείσιμο της Παγανής.** Λίγοι αλληλέγγυοι που βρίσκονταν έξω από τη φυλακή δέχτηκαν δύο επιθέσεις, αρχικά από ασφαλίτες και μπλε διμοιρίες και στη συνέχεια, ενώ είχαν απομακρυνθεί από το Κέντρο, από ΜΑΤ. Την ίδια ώρα ο κόσμος στην ταράτσα συλλαμβάνονταν και οδηγούνταν στο αστυνομικό τμήμα. Ενώ αναμένονταν οι εξελίξεις για τους συλληφθέντες, 15-20 άτομα συγκεντρώθηκαν σε απόσταση 300 μέτρων από το αστυνομικό τμήμα σε κεντρικό δρόμο της πόλης. Οι άνθρωποι αυτοί δέχτηκαν νέα, βάνουση και αναίτια επίθεση από τα ΜΑΤ, αυτή τη φορά μέσα στην πόλη, ανάμεσα σε φρακαρισμένα αυτοκίνητα και περαστικούς. Τραβήχτηκε κόσμος έξω από μαγαζιά και κυνηγήθηκε μέχρι το info-point. Μετά από λίγη ώρα οι συλληφθέντες αφέθηκαν ελεύθεροι χωρίς κατηγορίες, ενώ ασφαλίτες και ΜΑΤ συνέχισαν να αλωνίζουν για ώρες στο κέντρο της πόλης, βρωμίζοντάς το με την παρουσία τους. Το απόγευμα το info-point ξεστήθηκε, σηματοδοτώντας τη λήξη του No Border. Παράλληλα και ενώ δεκάδες συμμετέχοντες/ουσες στη συνάντηση αλλά και μετανάστες έφευγαν από το νησί, στήθηκε αποχαιρετιστήρια γιορτή.

Τρίτη

1/9

47 ασυνόδευτοι ανήλικοι μετανάστες, κυρίως από το Αφγανιστάν, αλλά και από τη Σομαλία και την Παλαιστίνη, ξεκίνησαν απεργία πείνας, ενώ τέσσερις από αυτούς δεν έπιναν ούτε νερό (το οποίο έτσι κι αλλιώς δεν πίνεται - "αν πιείτε από αυτό το νερό, δεν θα θέλετε ποτέ να ξαναπιείτε νερό στη ζωή σας" μας είπε ένας). Κάποιοι από αυτούς κρατούνται για πάνω από 40 μέρες. Μετά από προφορικές απειλές της διεύθυνσης της φυλακής για απέλαση η απεργία σταμάτησε μετά από τέσσερις μέρες.

Τρίτη

8/9

Έγκλειστοι μετανάστες στη φυλακή της Παγανής **εξεγέρθηκαν αρνούμενοι να επιστρέψουν στα κελιά τους μετά τον προαυλισμό τους ζητώντας την ελευθερία τους.**

Οι μετανάστες συνεχίζουν να αγωνίζονται...

Τι συμβαίνει, λοιπόν, από τη στιγμή που πρόσφυγες καταφέρουν να φθάσουν στη Λέσβο;

Τι συμβαίνει λοιπόν, από τη στιγμή που πρόσφυγες καταφέρουν να φθάσουν στη Λέσβο;

Είτε συλλαμβάνονται ή πηγαίνουν εκούσια στο αστυνομικό τμήμα. Εκεί μετά από καταγραφή των προσωπικών τους στοιχείων και τη λήψη δακτυλικών αποτυπωμάτων, τα προσωπικά τους δεδομένα στη συνέχεια αποστέλλονται στα περισσότερα ευρωπαϊκά αστυνομικά τμήματα μέσω του συστήματος Eurodac-ευρωπαϊκή βάση δεδομένων δακτυλικών αποτυπωμάτων στο πλαίσιο της εφαρμογής της σύμβασης του Δουβλίνου II. Μετά από ιατρικό έλεγχο στο νοσοκομείο της Μυτιλήνης μεταφέρονται στο κέντρο κράτησης στην Παγανή. Εκεί, μέχρι πρόσφατα παρέμεναν εγκλειστοί/ες ως και 3 μήνες, ενώ σύμφωνα με τις τελευταίες σχετικές νομοθετικές μεταρρυθμίσεις η κράτηση μπορεί να διαρκέσει ως και 6 ή 18 μήνες.

Μέσα στη φυλακή της Παγανής ο αριθμός των κρατουμένων κυμαίνεται κατά μέσο όρο στα 900-1000 άτομα, με περίπου 200 άτομα στο κάθε δωμάτιο αυτής της πρώην αποθήκης εμπορευμάτων και νυν αποθήκη ανθρώπινων ζωών. Οι οικογένειες χωρίζονται, με τους άνδρες να κρατούνται χωρία από τις γυναίκες, ενώ ανήλικοι, έγκυες και άνθρωποι που χρίζουν ιατρικής παρακολούθησης κρατούνται εγκλειστοί παραβιάζοντας τις ίδιες τις νομοθετικές

ρυθμίσεις. Η ιατρική υποστήριξη είναι ανύπαρκτη, με την μια από τους δυο γιατρούς να μην εμφανίζεται σχεδόν ποτέ. Σε κάθε κελί-“δωμάτιο” υπάρχει μια βρύση και μια τουαλέτα για την εξυπηρέτηση 200 περίπου ανθρώπων. Ο φωτισμός και ο εξαερισμός αντιστοιχούν σε αποθηκευμένα εμπορεύματα. Ο προαυλισμός, όταν λαμβάνει χώρα, διαρκεί κάποια λεπτά της ώρας ανά ημέρα ή ανά εβδομάδα και πάντα κατά βούληση των ανθρωποφυλάκων.

Οι συχνές απεργίες πείνας των εγκλειστών αποτελούν τον μόνο τρόπο οποιασδήποτε διεκδίκησης' για ελευθερία.

Κατά την έξοδο τους από το κολαστήριο αυτό τους παρέχεται το χαρτί της διοικητικής απέλασης' αυτό σημαίνει ότι έχουν 30 μέρες από την ημερομηνία απελευθέρωσης που αναγράφεται για να φύγουν από την Ελλάδα. Βέβαια, όχι λίγες φορές, η ημερομηνία αυτή δεν αντιστοιχεί στην πραγματική ημερομηνία απελευθέρωσης, που σημαίνει ότι ο διαθέσιμος πλέον χρόνος εντός Ελλάδας είναι λιγότερος από 30 μέρες. Το χαρτί αυτό βέβαια είναι έγκυρο μόνο για την Ελλάδα και μόνο μέχρι το πέρας των 30 ημερών. Με αυτό στα χέρια, στη συνέχεια μπορούν να αγοράσουν εισιτήριο για τον Πειραιά

Θεωρητικά, υπεύθυνη για την μεταφορά τους από την Παγανή στο λιμάνι και για την αγορά των εισιτηρίων είναι η νομαρχία Λέσβου. Τις περισσότερες φορές όμως αυτό δεν συμβαίνει και έτσι δεν είναι λίγες οι εικόνες ανθρώπων που ανεξαρτήτως καιρού κατεβαίνουν με τα πόδια στην πόλη και το λιμάνι. Πολλές φορές αφήνονται από το κέντρο κράτησης σε ώρες που δεν έχει πλοία ή αφού τα πλοία έχουν αποχωρήσει. Άλλες φορές δεν εξετάζεται καν αν υπάρχουν διαθέσιμα εισιτήρια. Κι έτσι αναγκάζονται να περνούν ένα ή περισσότερα βράδια στο λιμάνι ή στην πόλη χωρίς φαγητό, νερό ή κουβέρτες, μέχρι να επιβιβαστούν στο πλοίο με το οποίο θα ταξιδέψουν για τον Πειραιά.

Το ποσοστό χορηγίας ασύλου στην Ελλάδα είναι κάτω του 1% και η διαδικασία υποβολής της αίτησης στο Τμήμα Αλλοδαπών είναι εξευτελιστική και αποτρεπτική για τους πρόσφυγες, οι οποίοι πρέπει να περιμένουν μέρες σε ατελείωτες ουρές με ελάχιστη πιθανότητα να καταθέσουν τα χαρτιά τους. Την τελευταία χρονιά τρεις πρόσφυγες δολοφονήθηκαν από την Αστυνομία στις ουρές του Τμήματος Αλλοδαπών.

Για τους περισσότερους, ο επόμενος στόχος είναι να φθάσουν στην Πάτρα ή την Ηγουμενίτσα κι από εκεί το πέρασμα στην Ιταλία, για να κατευθυνθούν στις χώρες επιλογής.

Αν καταφέρουν να περάσουν σε άλλη ευρωπαϊκή χώρα, εκεί αντιμετωπίζονται και πάλι ως οι άνθρωποι χωρίς χαρτιά, ως “παράνομοι”. Στην περίπτωση της σύλληψής τους σε άλλη ευρωπαϊκή χώρα γίνεται η αναγνώρισή τους μέσω του συστήματος Eurodac και τελικά η επαναπροώθησή τους στην Ελλάδα, μέσω της εφαρμογής των κανονισμών της συνθήκης του Δουβλίνου II.

Γιατί είμαστε πρόσφυγες; Υποφέρουμε χρόνια πολέμων... Αγανακτήσαμε απ' τον πόλεμο και τη βία. Γι' αυτό βρισκόμαστε στις πύλες της Ευρώπης αναζητώντας άσυλο...

Αν εμείς, οι οικογένειές μας, τα μικρά παιδιά μας, οι φίλοι μας δεν είχαμε υποστεί τη βία, τον πόλεμο και την τρομοκρατία τις βόμβες και τις ρουκέτες στη χώρα μας, δε θα είχαμε καταφύγει σαν πρόσφυγες σε καμία χώρα και δε θα ήταν αυτό το μοναδικό χαρακτηριστικό που βλέπουν όλοι σε εμάς, του πρόσφυγα...

Απ' τους ήχους των όπλων και των εκρήξεων, από τα κατεστραμμένα και καμμένα σπίτια έχουμε μαύρες αναμνήσεις. Όπου κι αν πήγαμε, αντί για τη βοήθεια που αναζητούσαμε βρήκαμε τιμωρία... Υπάρχει κανείς που να ακούει τη φωνή μας;... Δεν είμαστε εγκληματίες, μη μας κατηγορείτε και μη μας φέρεστε σαν εγκληματίες...

@ Z A D I

Έμπρακτη Αλληλεγγύη

Βράδυ 20 Αυγούστου.

Το τελευταίο πλοίο είχε ήδη φύγει από το λιμάνι της Μυτιλήνης όταν 40 πρόσφυγες φτάσανε στο λιμάνι. Ήταν ένα γκρουπ ανθρώπων από Αφγανιστάν, Σομαλία, Ερυθραία. Ανάμεσά τους μια γυναίκα στον ένατο μήνα και αρκετά μικρά παιδιά. Είχαν κατέβει στην πόλη από τη φυλακή της Παγανής, όπου βρίσκονταν στοιβαγμένοι 1000 άνθρωποι. Κι όπου κατά την πρωινή διαδήλωση φωνάζαμε όλοι κι όλες μαζί: Ελευθερία! Ελευθερία! Και τώρα αυτό το μικρό γκρουπ είχε απελευθερωθεί. Μόλις, όμως, έφθασαν στο λιμάνι, κατάλαβαν ότι το πλοίο είχε φύγει, ότι δεν υπήρχε άλλο για τις επόμενες 5 μέρες με διαθέσιμα εισιτήρια, τα λεφτά τους τα είχε πάρει η αστυνομία και καθώς δεν ξέραν τι να κάνουν κοιμήθηκαν στο λιμάνι, στο δρόμο, χωρίς κουβέρτες, χωρίς στρώματα. Κάποιοι αστυνομικοί πέρασαν από εκεί με το αυτοκίνητό τους και τους είπαν: *Εε! Ελευθερία δεν φωνάζατε? Νάτη τώρα!*

Την επόμενη μέρα μια ομάδα από το NoBorder πέρασαμε από εκεί και αφού αντιληφθήκαμε την κατάστασή τους, τους καλέσαμε στην κατασκήνωσή μας, στη Χαραμίδα. Οι προβληματισμοί πολλοί. Τι θα γίνει όταν εμείς σε μια εβδομάδα θα φύγουμε? Έχουμε έρθει για να δείξουμε στην πράξη ότι οι πρόσφυγες είναι καλοδεχούμενοι. Έχουμε δει τις φρικτές συνθήκες στην Παγανή και γνωρίζουμε ότι δεν είναι μόνο η Παγανή. Κάποιοι ακτιβιστές από την Ουκρανία μας είπαν για τα κέντρα κράτησης στην Ανατολή, ακούσαμε για κρυφά κέντρα κράτησης στη Λιβύη. **Το πρό-**

βλημα με την Παγανή δεν είναι απλά οι συνθήκες κράτησης.

Μαζί με τους πρόσφυγες λέμε ότι δε θέλουμε φυλακές αλλά ανοιχτούς χώρους υποδοχής και ελευθερία κίνησης. Δεν θελήσαμε να κρύψουμε τους πρόσφυγες. Θελήσαμε η ευρωπαϊκή κοινωνία να βρεθεί στο πλευρό τους με τα αιτήματά τους.

Έτσι δημιουργήσαμε το **InfoPoint**. Ένα χώρο καλωσορίσματος στην πόλη, στο κέντρο της Μυτιλήνης. Τις πρώτες ώρες ήτανε μια σκηνή τσίρκου που στήθηκε ανάμεσα στη Νομαρχία και στο δημοτικό θέατρο. Μετά από μια μέρα εξελίχθηκε σε ένα σημείο όπου άνθρωποι από διάφορα σημεία της Γης, με ή χωρίς χαρτιά, ανταλλάζαμε γνώσεις και ιστορίες, δάκρυα και γέλια. Και μετά από κάποιο χρόνο που χρειάστηκε ώστε οι κάτοικοι της Μυτιλήνης να αντιληφθούν το **InfoPoint** άρχισαν να έρχονται για να εκφράσουν την κρυμμένη μέχρι τώρα αλληλεγγύη τους στους πρόσφυγες. Ρούχα, φαγητό, παπούτσια. Είχαμε και κάποια προβλήματα... πώς να μοιράσεις ένα κοτόπουλο στα 30; Δεχόμασταν τηλέφωνα ακόμα κι από τη Νορβηγία... μήπως είδατε την οικογένειά μου?

Με τους πρόσφυγες μοιραστήκαμε τις ευθύνες για το χώρο. Όταν έφθαναν κι άλλοι/ες, για την πρώτη μέρα, μέχρι να προσαρμοστούν λιγάκι οι πρόσφυγες τους/τις φρόντιζαν. Υπήρχε κόσμος που έφθανε κατευθείαν από τη θάλασσα με αλάτι στα παπούτσια και έπεφτε αμέσως

για ύπνο.

Έπρεπε να μάθουμε πώς να αντιμετωπίζουμε ανθρώπους που δεν είχανε δει νερό και φαΐ, δεν είχανε κοιμηθεί για τουλάχιστον δυο μέρες' ήτανε αποπροσανατολισμένοι. Ένας γιατρός έδενε συνέχεια τραυματισμένα πόδια και έδινε πρώτες βοήθειες. Δικηγόροι από διάφορες χώρες της Ευρώπης εξηγούσαν στους πρόσφυγες τα δικαιώματά τους και τις συνθήκες που επικρατούν για τους πρόσφυγες στις χώρες που επιθυμούν να φτάσουν.

Κατά τη νύχτα, όταν η πόλη κοιμότανε είχαμε χρόνο για συζητήσεις, εξηγήσεις. Για το πώς είναι να ζεις σε πόλεμο, να πεινάς. Για το πώς νιώθεις όταν αναγκάζεσαι να ζεις χωρίς ελπίδα για το μέλλον σε χώρα άλλη. Μας μίλησαν για νεκρά σώματα στα σύνορα των χωρών που διέσχισαν, όπως στα σύνορα Τουρκίας και Ιράν. Νέα αγόρια και κορίτσια που κουβαλάνε την ευθύνη για τα μικρότερα αδέρφια τους και τους γονείς τους. Και διηγούταν τη στεναχώρια τους για όσους/ες αφήσανε πίσω τους.

Προσέχετε, μας είπαν, όταν αρχίσανε κάποιοι και κάποιες από εμάς να δακρύζουν, δεν είσατε συνηθισμένοι στον πόλεμο, μην μας ακούτε αν δεν το αντέχετε. Προσέχετε τους εαυτούς σας. Χρειαζόμαστε ανθρώπους σαν κι εσάς, που είναι οι φωνές μας όσο είμαστε κρυμμένοι.

Όταν η νομαρχία αναγκάστηκε να ανοίξει ένα προσωρινό ανοιχτό κέντρο φιλοξενίας κοντά στο αεροδρό-

μιο, δυο αφγανικές οικογένειες με 20 άτομα αποφάσισαν να πάνε εκεί και να ζητήσουν να τους καταγράψουν επί τόπου χωρίς να περάσουν από τη φυλακή της Παγανής. Και τελικά, **υπήρξε η πρώτη φορά που πρόσφυγες δεν πέρασαν από το κολαστήριο της Παγανής** κι είδαμε λοιπόν ότι κάτι τέτοιο δεν είναι ανέφικτο.

...

Η σκηνή του τσίρκου ξεστήθηκε μετά από μια εβδομάδα.

Στο χώρο αυτό μείναμε όλοι/ες μαζί να χορεύουμε και μια γυναίκα είπε:

Αυτό για το οποίο ευχαριστώ είναι ότι κατάλαβα ότι υπάρχουν πολλές διαδρομές. Όταν έφυγα από τη Σομαλία, έφυγα αναζητώντας μια πιο σίγουρη ζωή για μένα και για να βοηθήσω την οικογένειά μου. Δεν μείνανε όμως πια ψεύτικες ελπίδες. Είδα πώς μοιάζει η Ευρώπη και δεν είναι ο τόπος που ήθελα να φτάσω. Οι φρικτές φυλακές όπου μας βάζουν, ο πόλεμος που μας κάνουν μέσα στη θάλασσα. Ποτέ δεν είχα μάθει τόσα πολλά σε τόσο λίγο χρόνο. Ήτανε σκληρό σχολείο αλλά έμαθα πολλά. Και κατάλαβα ότι ξεκίνησα ένα δεύτερο ταξίδι. Πριν έβλεπα το ταξίδι στριμωγμένη με πολλούς άλλους σε μικρές βάρκες. Πολεμώντας να επιβιώσουμε και να πάμε μπροστά. Τις τελευταίες μέρες πήρα μια γεύση πώς θα ήταν αν ταξιδεύαμε όλοι κι όλες μαζί... ίσως προς έναν τόπο που θα υπάρχει στο μέλλον.

Είμαστε όλοι στο ίδιο πλοίο (αλλά ο ΚΑΠΕΤΑΝΙΟΣ ΕΙΝΑΙ ΜΕΓΑΛΗ ΛΕΡΑ)

Η μαζική έξοδος πληθυσμών από τη γένεθλια γη τους δεν είναι ένα καινούργιο φαινόμενο για την ανθρωπότητα, όσο υπάρχει πόλεμος υπάρχει και προσφυγιά. Πάντοτε όμως οι μαζικές μετακινήσεις αποτέλεσαν σημαντικό παράγοντα στην εξέλιξη του πολιτισμού. Είτε ως κατακτητές, είτε ως πρόσφυγες, οι νεοφερμένοι είναι δύναμη αλλαγής. Προς το καλύτερο ή προς το χειρότερο. Δεν μπορούμε λοιπόν παρά να αντιληφθούμε τα σημεία των καιρών: το τέλος –επιτέλους– του έθνους–κράτους, μιας βραχύβιας βίαιης κατασκευής των τελευταίων 200 ετών. Αυτό το ιστορικό παράδοξο που ονομάζεται ελληνικό κράτος, έφαγε την πρώτη γερή κατραπακιά με την πρώτη έλευση των προσφύγων του υπαρκτικού σοσιαλισμού και τώρα τρώει κι άλλες. Τα σύνορα χάνουν τη μυθική τους αίγλη ως επισφράγισμα της εδαφικής κυριαρχίας του κράτους και γίνονται αυτό που ήταν πάντα: περιοχές όπου δεν υπάρχει καμία κυριαρχία, αλλά όλες οι κυριαρχίες συγκρούονται για να προχωρήσουν την επιρροή τους.

Η Λέσβος και όλα τα νησιά του ανατολικού Αιγαίου σε αυτή την εποχή που μας έλαχε θα παίξουν το σύνορο. Ιστορικό παράδοξο και αυτό, αφού ένα νησί που πλέει στη θάλασσα δεν μπορεί να είναι σύνορο, ένα φυλάκιο είναι περισσότερο, ένα φυλάκιο που μπορεί να παρακαμφθεί, όχι ένα σύνορο. Παράδοξο ξεπαράδοξο, τα νησιά αυτά ανεμίζουν τις πρώτες σημαίες της Ε.Ε. προς την Ανατολή, είναι το πρώτο πόστο ευρωπαϊκού πολιτισμού. Εμείς προσπαθώντας να αναλύσουμε την εμπειρία του συνόρου, προσπαθώντας να κρατήσουμε τη ματιά μας ειλικρινή, μπορούμε να παρατηρήσουμε γύρω μας πολλές αντιφάσεις που συναινούν σε ένα γεγονός: η μεγάλη για εμάς ροή των μεταναστών την τελευταία πενταετία, είναι μια ροή προβλεπόμενη και επιθυμητή από την κυριαρχία. **Είναι ακόμα μια ροή ελέγξιμη, μια ευκαιρία που η διαχείριση της μπορεί να αποφέρει ακόμα μεγαλύτερα κέρδη και δύναμη στο Κεφάλαιο.**

Βρισκόμαστε σε ένα από τα –υποτίθεται– καλύτερα φυλασσόμενα σύνορα της Ευρώπης. Το ελληνικό κράτος πολύ πριν την ένωση του με την ευρώπη είχε αποφασίσει να στηρίξει τον εθνικισμό του διεξάγοντας έναν ακόμη πόλεμο με τον τουρκικό λαό. Από το 1974 και μετά τα σύνορα με την τουρκία στρατιωτικοποιήθηκαν σε υπέρτατο βαθμό και τα δύο κράτη επιδόθηκαν σε κούρσες εξοπλισμών, ταίζοντας έτσι τα μεγάλα αφεντικά και τις ντόπιες ελίτ. Πόσα υπερσύγχρονα ραντάρ τελευταίας τεχνολογίας δεν παρακολουθούν το ανατολικό Αιγαίο; Μόνο στη Λέσβο μπορούμε να μετρήσουμε

από 5 και επάνω ραντάρ των ενόπλων δυνάμεων και του Λιμενικού. Στη θαλάσσια περιοχή περιπολούν τρεις στόλοι: ο ελληνικός, ο τουρκικός και πλοία του ΝΑΤΟ. Κι όμως οι βάρκες με τους πρόσφυγες περνάνε αβέρτα. Ανθρωπισμός; Μη γελιέσαι. Το ζήτημα είναι χοντρό για να περάσει ως άλλη μια κρατική ανικανότητα. Γιατί ενώ γίνεται απόβαση κανονική από την απέναντι μεριά προς τα εδώ, αν πάρουμε εμείς δύο βάρκες να πάμε απέναντι, θα δούμε τον ίδιο κρατικό μηχανισμό, το ελληνικό ναυτικό και λιμενικό, να μας δένουν στο πιτς φυτίλι.

Δεν μιλάμε λοιπόν για κρατική ανικανότητα, αλλά για κρατική διαχείριση της ροής των μεταναστών.

Τα χρήματα καταρχήν που διακινούνται στο συνοριακό πέρασμα το οποίο βρισκόμαστε, από τον έβρο ως την κρήνη, είναι πάρα πολλά για να τα παίρνουν οι άτιμοι οι τουρκοί δουλέμποροι. Στη Λέσβο για παράδειγμα πέρυσι συνελήφθησαν 13.000 πρόσφυγες αφιχθέντες με βάρκα x 2.000 ευρώ ο καθένας (παίζει και φθηνότερα, αλλά και οι αφιχθέντες είναι πολύ περισσότεροι) = **26.000.000 ευρώπουλα σε ένα χρόνο για το πέρασμα στη Λέσβο.** Καθόλου άσχημα, μοιάζει περισσότερο με μια **ανθούσα βιομηχανία υπηρεσιών**, και όταν μιλάμε για τέτοιες υπηρεσίες υπό κρατική διαχείριση η υπόθεση βρωμάει ΚΥΠ και παρακράτος. Γιατί όποιος πιστεύει ότι τα δικά μας τα τζιμάνια θα αφήσουν τέτοια ποσά να τα τρώνε οι «τουρκοί δουλέμποροι» μόνοι τους, δεν ξέρει τι του γίνεται. Μιλάμε για το καλύτερα φυλασσόμενο σύνορο της ευρώπης, για το οποίο πληρώνεις ακριβά και το περνάς εύκολα! Περιπτώσεις δωροδοκίας κρατικών υπαλλήλων (λιμενικό, αστυνομία) εμφανίζονται σταθερά, ενώ έχει «εξαρθρωθεί» και κύκλωμα στρατιωτικών-λιμενικών πριν από πέντε περίπου χρόνια (για το οποίο βέβαια η «μαχόμενη» δημοσιογραφία δεν μας ανακοίνωσε κάτι περαιτέρω, σιγή ασυρμάτου). Είναι πολλά τα λεφτά, Άρη...

Δεν λέμε βέβαια ότι αυτή η αθρόα προσέλευση μεταναστών έχει οργανωθεί από την ΚΥΠ προκειμένου να πλουτίσει η γνωστή-άγνωστη κρατική μαφία. **Η έλευση μεταναστών στην ευρώπη αποτελεί ένα σχεδιασμό του Κεφαλαίου για να εξυπηρετήσει τις ανάγκες του και να αυγατίσει.** Και μέρος του πλούτου είναι και η διαχείριση της ανθρώπινης ροής. Το Κεφάλαιο θα βάλει τα τσιράκια του, κράτος και παρακράτος, να δουλέψουν και να φάνε κι ένα κομμάτι παντεσπάνι. Το παρακράτος θα φροντίσει να πάρει τους μετανάστες από τα χωριά τους και να οργανώσει την παράδοση στον ευρωπαϊκό χώρο, χρεώ-

νοντας τους τα έξοδα συν μια αμοιβούλα. Το κράτος θα έχει φροντίσει να στραγγίξει τους τόπους των ανθρώπων αυτών από κάθε προοπτική επιβίωσης (να τους βομβαρδίσει, να τους κλέψει το νερό, τους σπόρους, τη γη κοκ), και θα φτιάξει νέες φυλακές να τους δεχτεί, νέους φύλακες να τους φυλάνε, υπαλλήλους να τους βάζουν σφραγίδες κ.ο.κ. (1). Και όταν λέμε κράτος, εννοούμε πλέον το ευρωπαϊκό υπερκράτος και όχι την ελληνική επαρχία του, που όσο να 'ναι σε ζητήματα οργάνωσης ακολουθεί ασθμαίνοντας.

Οι προβλέψεις είχαν γίνει χρόνια πριν. Η Ε.Ε. θα χρειαστεί 15 εκατομμύρια εργάτες μέχρι το 2020, έλεγαν τότε, προκειμένου να διατηρήσει τον υλικό της πολιτισμό. Κι ας μη τσιμπάμε πια με το θέμα του ευρωπαϊκού πληθυσμού που γερνάει. Το θέμα αυτό λύθηκε με την τελευταία μέγα-διεύρυνση στις 27 χώρες (από 15, το 2006). Οι νέες χώρες έχουν άφθονους νέους και νέες πρόθυμες να φορολογηθούν και να στηρίξουν τα συστήματα ασφάλισης και πρόνοιας, αρκεί να βρεθεί και γι αυτούς μια θέση στο ευρωπαϊκό μικροαστικό όνειρο. Η διεύρυνση της Ε.Ε. στις 27 χώρες ήταν μια τόσο παράτολμη πολιτικά και οικονομικά κίνηση που δεν άφησε πολλά περιθώρια για παρερμηνείες. Το Κεφάλαιο είναι καταραμένο να μεγαθύνεται διαρκώς, και το δυναμικό των νέων χωρών είναι μια φρέσκια και ζωντανή πηγή κερδών. Παρόλη όμως την εκμετάλλευση των εργαζομένων στις χώρες του πρώην ανατολικού μπλοκ, το εργατικό δυναμικό στην ευρώπη παραμένει ακριβό σε σχέση με την κίνα π.χ.. Όμως το να φτιάχνονται τα πάντα στην κίνα σημαίνει συνεχή εκχώρηση ισχύος στις κινέζικες ελίτ. Ο «παραδοσιακός» προτεσταντικός καπιταλισμός χάνει το παιχνίδι εντός έδρας, και οι κινήσεις στη σκακιέρα είναι γρήγορες.

Η έξτρα αμοιβή που απολαμβάνουν οι εργαζόμενοι στην ευρώπη σε σχέση με τους συναδέλφους τους της ανατολικής ασίας, οφείλεται εν πολλοίς στο ότι με τους αγώνες τους μπόρεσαν να βάλουν χέρι στα κέρδη των αφεντικών και να απαιτήσουν μια αξιοπρεπή ζωή. Δεν έχουν περάσει 200 χρόνια από τότε που όλοι οι ευρωπαίοι εργάτες ζούσαν όπως οι κινέζοι εργάτες σήμερα (2). Αλλά αυτά τα 200 χρόνια αποτέλεσαν για την ευρώπη 2 αιώνες αγώνων για τα εργατικά δικαιώματα, για να μπορέσει η εργατική τάξη να σταματήσει το ξερίζωμα των ζώων της από τον καπιταλισμό, να ανασυνταχθεί, και να κερδίσει εδάφη μάλιστα. Από αυτούς τους αγώνες, από την μαχητική αυτή στάση μπόρεσαμε να αποκτήσουμε τα δικαιώματα που έχουμε στην εργασία, και μόνο με αγώνα δεν θα τα χάσουμε, πόσο μάλλον να τα επεκτείνουμε κιόλας. Γιατί αυτά τα δικαιώματα είναι που στέκουν εμπόδιο στην εντατικοποίηση της παραγωγής που απαιτεί το σύστημα για να συνεχίσει να λειτουργεί.

Η ευρώπη λοιπόν δεν χρειάζεται 15 εκ. εργάτες, αλλά 15 εκ. φθηνούς εργάτες. Πόσο φθηνούς; **Όσο φθηνότερους γίνεται. Και αν γίνεται, χωρίς καθόλου δικαιώματα. Μπίνγκο.** Ο «λαθρομετανάστης» είναι ακριβώς η περίπτωση μας. Όντας σταμπαρισμένος ως λαθραίος, υποκείμενος στην αστυνομική μόνο εξουσία, ο μετανάστης δεν είναι ότι δεν απολαμβάνει εργασιακά δικαιώματα, δεν έχει **ΚΑΘΟΛΟΥ** δικαιώματα. Μπορεί η αστυνομία να τον συλλάβει και να τον

εξαφανίσει. Υποταγμένοι σε μια ατέλειωτη διαδικασία χαρτιών με την υπόσχεση της ελληνοποίησης, με μέσο τιμωρίας τη φυλακή ή, χειρότερα ακόμα, την απέλαση, οι μετανάστες και μετανάστες εργαζόμενοι θα κάνουν 30 χρόνια να σηκώσουν το κεφάλι τους και να σκεφτούν μήπως ο ευρωπαϊκός «παράδεισος της ελευθερίας» ήταν άλλο ένα κάτεργο.

Και η παρανομία, αχ θεέ μου, η ειδικότητα του κρατικού μηχανισμού. Τόσο άνθρωποι σε παρανομία σημαίνει τόσο περισσότεροι κρατικοί υπάλληλοι στην καταστολή. Να προσλάβουμε φύλακες, αστυνομία, λιμενικό, ακτοφυλακή, να φτιάξουμε φυλακές να πάρουμε και καμία μίζα. Όλα δουλεύουν ρολόι. Τα μεγάλα αφεντικά τρώνε με χρυσές μασέλες και τα μικρά αφεντικά παίζουν το παιχνίδι τους σε να μην τρέχει τίποτα. Τρελή μπίζνα το σύνορο, μεγάλη ευρωπαϊκή εφεύρεση. Κι από κάτω εμείς να τρωγόμαστε μεταξύ μας. Είναι απίστευτο ότι για μια ακόμη φορά κομμάτι της εργατικής τάξης είναι πρόθυμο να στηρίξει το φασισμό, το φασισμό που τους στρέφει εναντίον των αδελφών τους. Με τον ελληνικό φασισμό σε τέτοια άνηση, πόλεμος μυρίζει. Κάποιος που δέρνει τον Αφγανό στην Πάτρα ή στην Αθήνα, αντί να πάει να δειρί τον στρατηγό και τον υπουργό που έστειλαν τα ένδοξα στρατά μας στη Αφγανία, είναι ικανός (και χαζός) για όλα. Άλλωστε, σε περιόδους οικονομικής κρίσης είναι καλό να καταστρέφονται προϊόντα του ανθρώπινου πολιτισμού, ώστε να ξαναμπουν σε λειτουργία οι μηχανές και να παράγουν νέα. Κοινώς και πόλεμος να γίνει, να σφαχτούμε μεταξύ μας για τους μετανάστες, τα αφεντικά θα βολευτούν μια χαρά. Το θέμα λοιπόν δεν είναι να σφαχτούμε ή να συμφωνήσουμε ΓΙΑ τους μετανάστες, αλλά ΜΕ τους μετανάστες. **Όσο διατηρούμε τους διαχωρισμούς που μας επιβάλλουν (ασφαλής, με χαρτιά, παλιός, με δουλειά), τόσο στεκόμαστε απομονωμένοι και βλέπουμε τις ζωές όλων μας να χάνονται στο βωμό του κέρδους.**

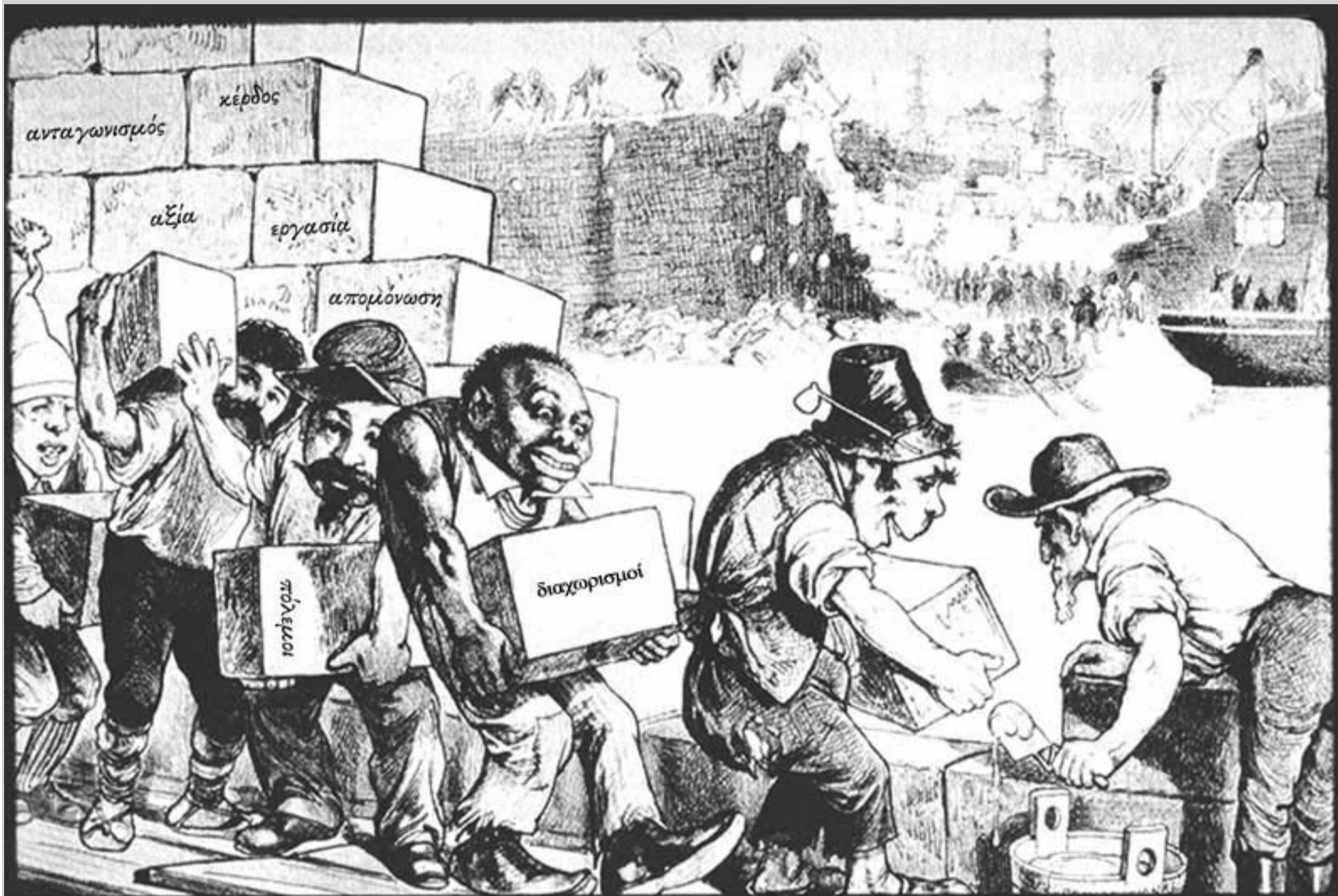
H.B.

1. Μια τόνωση στην πραγματική οικονομία των περιοχών που θα εγκατασταθούν, αποτελούν τα κέντρα υποδοχής που ετοιμάζει η κυβέρνηση. Γι αυτό και ήδη ερίζουν τοπικοί βουλευτές, ώστε να πάνε στην περιφέρεια τους ένα τέτοιο κέντρο: θα βάλουν χέρι στις προσλήψεις.

2. Και στην Ελλάδα του 1909, 100 χρόνια πριν, μην αμφιβάλλεις ότι οι όροι εργασίας στα εργοστάσια ήταν «κινέζικοι».

Οι μετανάστες είναι της γης οι κολασμένοι έλληνες και ξένοι εργάτες ενωμένοι...

Οι φράουλες Μανωλάδας που καταναλώνουμε, έχουν μαζευτεί από χέρια μεταναστών. Τα σπίτια που ζούμε, χτίζονται και από χέρια μεταναστών. Πολλές από τις γεωργικές εργασίες, γίνονται από μετανάστες. Και ολυμπιάδα δεν θα βλέπαμε αν δεν υπήρχαν αυτοί! Τους μετανάστες τους χρειαζόμαστε κατά το συμφέρον μας. Βολεύει –**τα αφεντικά**– να δουλεύουν για **χαμηλά μεροκάματα** και βολεύει –**την κοινωνία**– να τους **κατηγορούμε πως φτάνει για ό,τι μας συμβαίνει**.

Στη Λέσβο για αρκετά χρόνια η μετανάστευση είχε προσωρινό χαρακτήρα λόγω της ιδιαιτερότητάς της ως νησιού και του μεγέθους της. Δύσκολα μπορεί κάποιος παράνομος εργάτης να κρυφτεί ή να χαθεί εδώ πέρα. Όπως και να φτάσει. Οπότε, **οι μετανάστες εργάτες/τριες έρχονται στο νησί σε καθεστώς ημιπαρνομίας, με την ανοχή των αρχών όταν οι παραγωγικές διαδικασίες απαιτούν εργατικά χέρια**. Μνήμες καρabiών με Αλβανούς εργάτες την περίοδο της συλλογής της ελιάς... Μόνο μετά από μια δεκαετία κατάφεραν πολλές οικογένειες που ξεπέρασαν το καθεστώς παρανομίας να εγκατασταθούν και να ριζώσουν

στην πόλη και στα χωριά της Λέσβου και να αξιώσουν με αγώνες, αξιοπρεπή μεροκάματα και συνθήκες, πάντα όμως έξω από ένα κοινό πλαίσιο διεκδίκησεων με τους ντόπιους εργάτες. Κάτι που ισχύει και ανάποδα. Μπροστά στα σημερινά ζητήματα της μετανάστευσης, αυτά μπορεί να φαίνονται παλιές ιστορίες ανάξιες λόγου. Όμως για **ιστορικούς λόγους** σε σχέση με τη **στάση του τότε κινήματος αλληλεγγύης**, αλλά και για **πολιτικούς**, σε σχέση με την **πορεία ενσωμάτωσης των μεταναστών αυτών στο κυρίαρχο καταναλωτικό πρότυπο, με τις εκμεταλλευτικές και ρατσιστικές του όψεις**, πρέπει συχνά να αναφέρονται και να λαμβάνονται υπόψη.

Σήμερα στη Λέσβο οι μετανάστες είναι **περαστικοί**. Μιλάμε για transit μετανάστευση όσον αφορά τους ασιατές και αφρικανούς μετανάστες. Φτάνουν εδώ για να πάνε στην Αθήνα και από κει να βρουν το δρόμο τους προς την υπόλοιπη Ευρώπη. Οι Αφγανοί κυρίως εργάτες που μένουν στο νησί ή επιστρέφουν σ' αυτό δουλεύουν σε χωράφια και οικοδομές. Η προσωρινή αυτή κατάσταση κάνει δύσκολο ακόμα και τον εντοπισμό τους, αλλά και τη **δημιουργία συνθηκών διεκδίκησης εργασιακών δι-**

καιωμάτων, καθώς δεν υπάρχει μια σταθερή βάση ανθρώπων και συμφωνιών πάνω στην οποία θα μπορούσαν να χτιστούν περαιτέρω αγώνες. Η προηγούμενη εμπειρία της πρώτης γενιάς μεταναστών δεν άφησε δυστυχώς κάτι πίσω της. Η ίδια κατάσταση ισχύει φυσικά για όλους τους τομείς επισφαλούς εργασίας και για άλλες ομάδες του εργατικού δυναμικού, όπως φοιτητές που δουλεύουν ως σερβιτόροι ή διανομείς.

Η κυρίαρχη συνθήκη εργασίας των μεταναστών δεν είναι άλλη από αυτήν του εργαζόμενου μιας χρήσης. Ο μετανάστης είναι ο πρώτος που θα απολυθεί, που θα αναγκαστεί να υπακούσει τις διαταγές των αφεντικών του, υπό την απειλή και τον φόβο της απέλασης ή της ανεργίας. Άλλωστε, η **ανεργία απειλεί και τους ντόπιους εργαζομένους, οι οποίοι εξαναγκάζονται σε υποχωρήσεις και συμβιβασμούς όντας μόνοι τους και τελείως αποκομμένοι από τους συναδέλφους τους μετανάστες εργάτες/τριες**. Αυτό είναι εξαιρετικά κρίσιμο αν θέλουμε να **αντιστρέψουμε τις αρνητικές προς εμάς τάσεις του κοινωνικού ανταγωνισμού**.

Οι μετανάστες είναι τα πειραματόζωα του συστήματος. **Ό,τι εφαρμό-**

ζεται σ' αυτούς, αργά ή γρήγορα θα εφαρμοστεί γενικευμένα σ' όλους μας. Γνωρίζοντας πως οι μετανάστες ζουν μονίμως με τον φόβο της απέλασης, κανένα αφεντικό (μικρό-μεγάλο), δε διστάζει να εκβιάσει τα εργατικά τους δικαιώματα. Για παράδειγμα, μία επιχείρηση στα πρόθυρα οικονομικής κατάρρευσης, θα απολύσει πρώτα τους μετανάστες εργαζόμενους και αυτό γιατί ξέρει πως δεν θα αντιδράσουν. Αυτό που δεν έχουμε συνειδητοποιήσει, είναι πως έρχεται και η σειρά μας. Όσο και να γλύφουμε το αφεντικό μας, όταν θα 'ρθει η ώρα του λουκέτου, ό,τι χρώμα και να 'χουμε, όποιος φυλής και έθνους –υποτίθεται– ότι είμαστε, **θα πάρουμε πόδι**. Για τον απλό λόγο πως το αφεντικό θα κοιτάξει πάντα, με στόχο να κερδίσει από την υπεραξία της εργασίας μας. **Πρέπει να καταλάβουμε πως οι διεκδικήσεις της εργατικής τάξης, δεν μπορούν παρά να είναι κοινές για όλους όσους την απαρτίζουν, πέρα από εθνικούς και άλλους διαχωρισμούς..**

Ο Βήχας και ο Έρωτας δεν κρύβονται...

Η κοινή δράση της Χρυσής Αυγής με την Ελληνική Αστυνομία σε πορείες για την «ομαλή» διατήρηση της τάξης είναι μια κολώνια που κρατάει χρόνια... Η κοινωνία παρόλα ταύτα κάνει τα στραβά μάτια εφόσον στη δράση τέτοιων παρακρατικών δεν αναγνωρίζει νέο-ναζιστικές αντιλήψεις αλλά υπερπατριωτικά αισθήματα. Από την άλλη, τα ΜΜΕ συνήθως τους βαφτίζουν «αγανακτισμένους πολίτες», «επιτροπές πολιτών» ή «ενεργούς πατριώτες». Συχνά λοιπόν με τον «βαρύτατο» ρόλο της εμπροσθοφυλακής των μάλλον ολίγο βαριεστημένων δυνάμεων των ΜΑΤ, τα πνευματικά τέκνα του κάθε υπερμάχου της καθαρότητας της φυλής (λέγε με Μιχαολιάκο) αναλαμβάνουν να διαλύσουν τις πορείες των αναρχοάπλτων μαλλιάδων (όπως αποκαλούν οποιονδήποτε φλερτάρει με τον ακροαριστερό χώρο), να βιαιοπραγήσουν και πολλές φορές να μαχαιρώσουν στο «τσακίρ κέφι» κανένα διαδηλωτή. Από την άλλη μεριά, η ελληνική αστυνομία δεν τους αφήνει παραπονεμένους. Φροντίζει να τους παρέχει κάθε ευκολία ώστε να εκτελέσουν το έργο τους με επιτυχία. Το οπλοστάσιό τους, πλέον, εκτός από καδρόνια, σημαίες με τον στόχο και άλλα σύμβολα φυλετικής «ανωτερότητας», ρόπαλα και πέτρες, περιλαμβάνει ασυρμάτους, γκλομπς, δακρυγόνα, paralyzer και κροτίδες κρότου-λάμψης. Εξοπλισμό δηλαδή, που διαθέτει αποκλειστικά η αστυνομία! Η απάντηση που λαμβάνουν οι ανυποψίαστοι νεοσύλλεκτοι του «ένδοξου» σώματος περί αυτής της συνεργασίας, είναι πάντοτε πέρα για πέρα αφοπλιστική: «Αφήστε τους χρυσαυγίτες να χτυπήσουν τους αναρχικούς. Δικά μας παιδιά είναι!»

Ιστορικό γι' αυτή την συνεργασία κράτους-παρακράτους, τα οποία μάλλον δεν έχουν και πολλές διαφωνίες κοινωνικοπολιτικού περιεχομένου, παρατίθεται εκατέρωθεν όπως δημοσιεύτηκε στις 5 Φεβρουαρίου 2008 από τα "NEA":

▪ Οκτώβριος 1991: Αστυνομικοί και ΜΑΤ με την βοήθεια μελών της χρυ

Τη στιγμή λοιπόν που η κυβέρνηση έχει κάνει σημαία της την αντιμετώπιση της πολιτικής βίας στους δρόμους, βλέπουμε να εκτοξεύονται μολότοφ από μέλος της χρυσής αυγής, το οποίο βρίσκεται κυριολεκτικά μέσα σε διμοιρία των ΜΑΤ. Βεβαίως, θα σημειώσει κανείς, ο εν λόγω δεν φοράει κουκούλα, οπότε... δεν εμπίπτει στις διατάξεις του νόμου. (Ιούλιος 2009, Άγιος Παντελεήμονας)

σής αυγής τα οποία κατονομάστηκαν από τα ΜΜΕ ως «αγανακτισμένοι πολίτες», πολιορκούν επί ώρες το Πολυτεχνείο Αθηνών. Τα επεισόδια κατέληξαν στον εμπρησμό της πρυτανείας, συμβάν το οποίο καταλογίστηκε προβοκατόρικα στον αναρχικό χώρο.

▪ Απρίλιος 1995: Σε επεισόδια στην ΑΣΟΕΕ ακροδεξιόι παρατάσσονται δίπλα στις διμοιρίες των ΜΑΤ βρίζοντας και πετώντας πέτρες με αποτέλεσμα να τραυματιστεί μία γυναίκα.

▪ Νοέμβριος 1997: Διεξάγεται ΕΔΕ στη Θεσσαλονίκη για διασυνδέσεις αστυνομικών με μέλη της χρυσής αυγής.

▪ Ιούνιος 1998: Μέλη της χρυσής αυγής προκαλούν, με την ανοχή της αστυνομίας, επεισόδια στην πρώην σχολή Ευελπίδων. Ακολουθεί απόπειρα δολοφονίας κατά του φοιτητή Δημήτρη Κουσουρή.

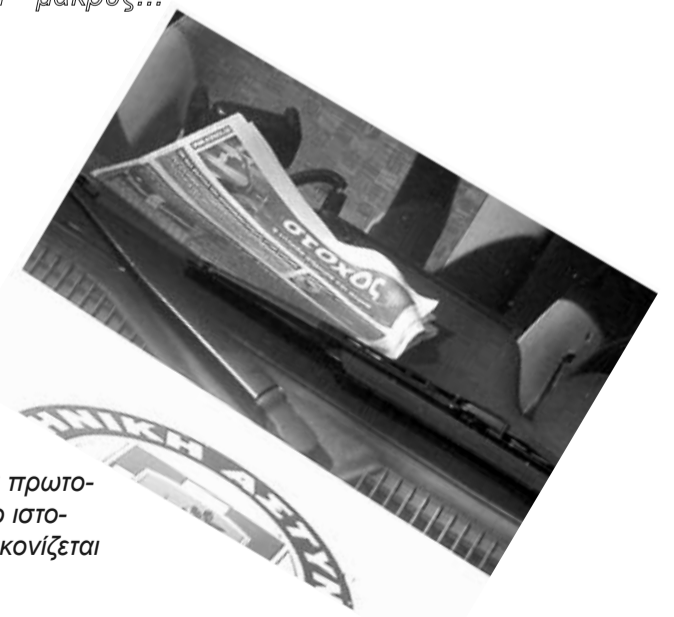
▪ Νοέμβριος 2005: Με την ανοχή της αστυνομίας, η οποία εσκεμμένα δεν επενέβη εγκαίρως, ακροδεξιόι τραυμάτισαν με μαχαίρι φοιτητή στη Σολωμού.

▪ Απρίλιος 2006: Ακροδεξιόι τραυμάτισαν με μαχαίρι δύο φοιτητές στην Πάντειο και ξυλοκόπησαν άγρια μία φοιτήτρια περνώντας ανενόχλητοι μπροστά από τις διμοιρίες των ΜΑΤ.

▪ Νοέμβριος 2006: Ακροδεξιόι μαζί με τα ΜΑΤ επιτίθενται εναντίον αναρχικών, κατά την διάρκεια επεισοδίων στην επέτειο του πολυτεχνείου στη Θεσσαλονίκη.

▪ Φεβρουάριος 2008: Ομάδα χρυσαυγιτών, που πραγματοποιεί πορεία μνήμης για τα Ίμια, κινείται μαζί με διμοιρία των ΜΑΤ ενάντια σε αντιφασιστική συγκέντρωση, μαχαιρώνοντας δύο διαδηλωτές στην πλατεία Κλαυθμώνος.

▪ Ιούλιος 2009: Στην πλατεία του Αγίου Παντελεήμονα μέλη «επιτροπής κατοίκων», που είχε συγκροτηθεί ενάντια στην εγκατάσταση μεταναστών στην περιοχή, πραγματοποιούν επίθεση με πέτρες, καδρόνια ακόμα και βόμβες μολότωφ(!) μέσα από τις τάξεις ισχυρών δυνάμεων των ΜΑΤ σε διαδηλωτές που μετέχουν σε αντιρατσιστική πορεία. Και ο κατάλογος είναι μακρύς...

Φωτογραφία-ντοκουμέντο που πρωτοδημοσιεύθηκε στον ανεξάρτητο ιστοχώρο indymedia στην οποία εικονίζεται ακροδεξιός να κρατά μαχαίρι. (Φεβρουάριος 2008)

Στη φωτογραφία ο γνωστός χρυσαυγίτης Ηλίας Παναγιώταρος, από τα πρωτοπαλίκαρα και αρχηγός – ιδρυτής της “Γαλάζιας Στρατιάς”, μέλος του πολιτικού γραφείου του κόμματος-μαϊμού του Μιχαολιάκου “Πατριωτική Συμμαχία” και ιδιοκτήτης του καταστήματος πώλησης στρατιωτικών ειδών και άλλων φασιστο-γκάτζετ με το όνομα “Φάλαγγα”. (Φεβρουάριος 2008)

Ο ΘΕΟΣ ΣΩΖΕΙ ΤΟ ΒΑΣΙΛΙΑ (ΚΑΙ Ο ΕΘΝΙΚΙΣΜΟΣ ΤΟ ΣΥΣΤΗΜΑ)

Η ιστορία των κάθε είδους αυτόνομων εθνικιστικών, φασιστικών, ακροδεξιών και ναζιστικών εκφάνσεων, μεγάλο κομμάτι των οποίων εκφράζεται και μέσα από αστικά κόμματα εξουσίας, είναι άρρηκτα συνδεδεμένη με το κράτος και το κεφάλαιο. Από αυτά άλλωστε αντλούσαν πάντα χρηματοδότηση και πολιτική/νομική/στρατιωτική κάλυψη.

Σε περιόδους οικονομικής κρίσης (την οποία κρίση βέβαια, δεν πληρώνουν ποτέ τ' αφεντικά που την προκαλούν) όπου οι αιτίες όξυνσης του κοινωνικού και ταξικού ανταγωνισμού εντείνονται, είναι αναγκαίο για το πολιτικό σύστημα να διατηρήσει την τάξη, να προσπαθήσει να αποκόψει τα πιο ριζοσπαστικά πολιτικά κομμάτια από την κοινωνία, και ειδικότερα από εκείνα τα τμήματα που θα νιώσουν τις επιπτώσεις της οικονομικής κρίσης “στο πετσί τους”.

Στην προσπάθεια του αυτή, επιχειρεί να δώσει μια συντηρητική/ ακροδεξιά προοπτική σε τμήματα της κοινωνίας που νιώθουν να χάνουν το

έδαφος κάτω από τα πόδια τους. Παροτρύνει έναν “συμμετοχικό πατριωτισμό” στον οποίο η κοινωνία καλείται να πάρει μέρος. Έτσι ο “ενεργός πολίτης” αντικαθίσταται από τον “ενεργό πατριώτη”. Ο οποίος φυσικά, δε συμμετέχει σε κοινωνικά κινήματα και διεκδικητικούς αγώνες, αλλά σε ρατσιστικά πογκρόμ, σε κινητοποιήσεις μίσους και εθνικής μισαλλοδοξίας, σε κίτς πανηγύρια πατριωτικής ανάτασης και θρησκευτικής κατάνυξης. Στόχοι τους δεν είναι μόνο οι μετανάστες (που φτάνει για όλα), αλλά και οι εργάτες με τις “υπερβολικές” τους απαιτήσεις και ό,τι κάθε φορά το ίδιο το σύστημα χαρακτηρίζει ως περιθωριακό ή επικίνδυνο για το ίδιο και τα αφεντικά. Και πάντα με την αγαστή συνεργασία των αστυνομικών δυνάμεων...

Σαν παλιοί φίλοι από το στρατό ματ-χρυσαιγίτες-κρανοφόροι-εκαμίτες-λοστοφόροι-αστυνομικοί με πολιτικά κοιτάζονται και συζητούν, που αλλού; Κάτω από το άγαλμα του Κωλοκοτρώνη...!(Φεβρουάριος 2008)

FRONTEX

Η Frontex (European Agency for the Management of Operational Cooperation at the External Borders), αποτελεί υπηρεσία φύλαξης των ευρωπαϊκών συνόρων. Πρόκειται για ένα ειδικό και ανεξάρτητο σώμα της Ε.Ε., έναν παραστρατιωτικό οργανισμό με σκοπό το ελεγχόμενο σφράγισμα των συνόρων και στη συνέχεια τη διαχείριση των μεταναστευτικών ροών προς την Ευρώπη. Η Frontex λειτουργεί με βάση αναλύσεις κινδύνου (κι εδώ ο «κίνδυνος» είναι, υποτίθεται, η μετανάστευση) που αναπτύσσονται σε συνεργασία με την Ε.Ε.. Στα ασαφή θαλάσσια σύνορα της Ευρώπης η Frontex επενδύει, πειραματίζεται και προσπαθεί να επιβάλλει μια νέα μορφή συνοριακών ελέγχων, με λαμπρά πεδία επέκτασής της στο εσωτερικό των κρατών-μελών, αλλά και των υπηκόων τους. Οργανώνει και εκτελεί την καταγραφή και συλλογή πληροφοριών σε σχέση με τη μετανάστευση, κοινές περιπολίες λιμενικών σωμάτων από τα κράτη-μέλη, αλλά και επιχειρήσεις απέλασης. Είναι στην ουσία μια ιδιωτική-δημόσια επιχείρηση στον τομέα της μετανάστευσης και της πολιτικής των συνόρων, που ισχυρίζεται πως είναι α-πολιτική. Η έδρα της Frontex βρίσκεται από το 2004 στη Βαρσοβία. Ο προϋπολογισμός της αυξήθηκε από 6,2 εκατομμύρια ευρώ το 2005 σε 100 εκατομμύρια ευρώ σήμερα. Ο στόλος της περιλαμβάνει 115 πλοία, 27 ελικόπτερα, 20 αεροπλάνα, 3 κινητές μονάδες ραντάρ και στελέχη “ειδικευμένα” στη φύλαξη των συνόρων. Με τον στρατό αυτό, διεξάγει τρεις κύριες στρατιωτικές επιχειρήσεις, μία μεταξύ Ισπανίας και Κανάριων Νήσων με την κωδική ονομασία «Ήρα», μία στην περιοχή της Μάλτας με την ονομασία «Ναυτίλος» και μία στο Αιγαίο με την ονομασία «Ποσειδώνας».

Για δεύτερη συνεχόμενη χρονιά, η Frontex έχει αναβαθμισμένη και μόνιμη παρουσία στο Αιγαίο, με έδρα στη Λέσβο και γραφεία στον Πειραιά. Το 2008 εμφανίστηκε με δύο πλοία στο λιμάνι της Μυτιλήνης, ενώ το 2009, η παρουσία της είναι ακόμη πιο ενισχυμένη. Πέρα από τα τρία σκάφη που έχουν περάσει ως τώρα από το νησί, υπήρχαν αεροπλάνα και στη συνέχεια ελικόπτερο εξοπλισμένα με θερμικές κάμερες για τον εντοπισμό των βαρκών των μεταναστών τη νύχτα. Ακόμη, στελέχη της Frontex στο λιμάνι της πόλης συμμετέχουν στον έλεγχο των ταξιδιωτών τόσο κατά την είσοδο όσο και κατά την έξοδο από τα επιβατηγά πλοία. Οι ίδιοι κοινοί έλεγχοι διαβατηρίων γίνονται και στο τελωνείο της πόλης (αλλά και άλλων νησιών, πχ της Σάμου) για τους επιβάτες που φτάνουν από την Τουρκία. Επιπλέον, σύμφωνα με μαρτυρίες προσφύγων από το κέντρο κράτησης της Παγανής, στελέχη της Frontex, προσποισύμενα μέλη Μη Κυβερνητικών Οργανώσεων, τους έχουν ανακρίνει για τις διαδρομές τους και τον τρόπο που έφθασαν στην Ελλάδα.

Η Frontex ισχυρίζεται πως διεξάγει διασώσεις στη θάλασσα κάτι που συμπεριλαμβάνει στις επιχειρήσεις της ως προστασία των ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Παρόλα αυτά η πραγματικότητα είναι τελείως διαφορετική καθώς, για πολλούς ανθρώπους, τα ταξίδια στη θάλασσα έχουν γίνει πολύ πιο επικίνδυνα εξαιτίας της δράσης της.

Η Frontex πνίγει κόσμο στη θάλασσα παρά σώζει ζωές!

Το ευρωπαϊκό καθεστώς φύλαξης των συνόρων αποτελεί κρίσιμο παράγοντα για την παραγωγή διαχωρισμών και ιεραρχιών μεταξύ των εργαζομένων. Η στρατιωτικοποίηση των συνόρων, οι περιπολίες στη Μεσόγειο και τα ανατολικά σύνορα της Ευρώπης, οι συμφωνίες επαναπροώθησης και η ομογενοποίηση του συστήματος ελέγχου που η Ε.Ε. προσπαθεί να επιβάλλει με τη Frontex, πρέπει να ειδωθούν ως μέθοδοι ελέγχου του εργατικού δυναμικού που φτάνει στην Ευρώπη. Ως εργαλεία επιλογής και ξεκαθαρίσματος μεταξύ των ανδρών και γυναικών που κάτω από συνθήκες επισφάλειας έρχονται στην Ευρώπη.

R. B. A.

ΜΕ ΑΦΟΡΜΗ ΤΟ ΘΟΥΡΥΒΟ ΠΟΥ ΠΡΟΚΛΗΘΗΚΕ ΟΤΑΝ ΚΑΠΟΙΟΙ ΕΜΠΟΔΙΣΑΝ ΤΟ ΑΓΗΜΑ ΝΑ ΠΑΡΕΛΑΣΕΙ

Μια παρέα από λίγους αλλά ένθερμους «αγανακτισμένους πολίτες» και από δυνάμεις του Λιμενικού και των ΜΑΤ -συνοδεία του Αστυνομικού Διευθυντή Λέσβου- πλαισίωσε και «προστάτεψε» την περασμένη Κυριακή το άγημα του στρατού, προτάσσοντας και υπερασπίζοντας το διττό νόημα και συμβολισμό της ελληνικής σημαίας: αυτό της αφύπνισης της «εθνικής συνείδησης» αλλά και της κατασκευής εξωτερικών (εκτός συνόρων δηλαδή) εχθρών. Τη βία και την πολεμική που αυτά ακριβώς τα νοήματα μπορούν να εμπνεύσουν και να ασκήσουν, νιώσαμε όλοι όσοι βρεθήκαμε μπροστά σε αυτό το τραγελαφικό και αποπνικτικό θέαμα.

Πέρα όμως από μια αστεία παράτα το παραπάνω γεγονός καταδεικνύει ότι τα «αγνά» πατριωτικά αισθήματα ενός σημαντικού κομματιού της ελληνικής κοινωνίας, εδώ και περίπου 20 χρόνια, δεν συναινούν απλά στα εγκλήματα που διεξάγονται κατά των μεταναστών αλλά εκφράζονται πλέον ωμά και επιθετικά. Το να λες ότι είσαι πατριώτης δεν είναι ουδέτερο. Παίρνεις θέση στον κοινωνικό-ταξικό πόλεμο που μαίνεται και μετράει νεκρούς.

Από τη άλλη είναι μεγάλα τα ερωτηματικά που γεννά η εν γένει δράση του ελληνικού στρατού. Ποιους σκοπούς εξυπηρετούν οι αποστολές ελληνικών μονάδων σε «ειρηνευτικές αποστολές» στο πλαίσιο του ΝΑΤΟ, του Ευρωστρατού και της Βαλκανικής Ταξιαρχίας, με τη συμμετοχή περίπου 6000 Ελλήνων στρατιωτών και αξιωματικών αλλά και με πολεμικά πλοία και αεροσκάφη -σε πάνω από 15 χώρες, εκατοντάδες χιλιόμετρα μακριά από τα εδάφη της Ελλάδας!

Τι είδους συμφέροντα εξυπηρετεί ο ελληνικός στρατός προστατεύοντας όχι εδάφη, όπως πλάσεται από την ηγεσία του, αλλά αγωγούς πετρελαίου και επενδυτικές συμφωνίες;

Ποια είναι η εθνική ενότητα που υπερασπίζεται σε τελική ανάλυση, αν συμφωνήσουμε ότι μπορούμε να κάνουμε λόγο για κάτι τέτοιο; Ο Έλληνας εργάτης έχει πραγματικό εχθρό τον τούρκο, τον βούλγαρο, τον «σκοπιανό», τον αλλοδαπό εργάτη ή μήπως όλοι αυτοί στέκονται απέναντι σε έναν κοινό εχθρό, την κυρίαρχη οικονομική τάξη; Ακόμα πιο επιτακτικό είναι να γίνει κατανοητή η σύνδεση ανάμεσα στη λειτουργία του ελληνικού στρατού και του αδιεξόδου της μεταναστευτικής πολιτικής. Ποιος είναι ο πραγματικός ρόλος που παίζει

ο ελληνικός στρατός στην πολιτική αυτή; Πώς είναι δυνατόν κάποιος να ξεχνάει τα δεκάδες θύματα μεταξυ των μεταναστών που βρίσκουν το θάνατο ή τραυματίζονται σοβαρά στα ναρκοπέδια που έχει απλώσει ο ελληνικός στρατός στον Έβρο; Πώς θα μπορούσε κάποιος να ξεχάσει τις καταγγελίες για τους βασανισμούς προσφύγων από ομάδες καταδρομών στο Φαρμακονήσι πριν από μερικά χρόνια; Και ακόμα περισσότερο πώς είναι δυνατόν κάποιος να εξεγείρονται κατά της έλευσης προσφύγων ακόμα και από χώρες στις οποίες ο Ελληνικός στρατός παίρνει μέρος στις κατοχικές δυνάμεις;

Ο ελληνικός στρατός υπάρχει πράγματι για την προστασία από τον «εξωτερικό εχθρό» ή υπάρχει για να είναι σε ετοιμότητα να καταστείλει οποιαδήποτε πιθανή κοινωνική εξέγερση ή έκρηξη εντός των συνόρων; Είναι ακόμα νωπές οι μνήμες του Δεκέμβρη, όταν οι φαντάροι στα ελληνικά στρατόπεδα είχαν τεθεί σε κατάσταση επιφυλακής ώστε να επέμβουν άμεσα στα κέντρα των πόλεων κατά των εξεγερμένων, όταν αυτό θα κρίνονταν αναγκαίο. Ακόμα πιο πρόσφατη είναι η κινδυνολογία των αξιωματικών του στρατού, προς τους φαντάρους που υπηρετούσαν στα στρατόπεδα της Μυτιλήνης την περίοδο του No Border Camp, για πιθανή επίθεση(!) από τους 3000 αντιεξουσιαστές θέτοντας σε επιφυλακή τα στρατόπεδα με αυξημένες περιπολίες και σκοπιές. Γνωστές και οι προτροπές τους προς τους απλούς φαντάρους για τη συγκάλυψη της στρατιωτικής τους ταυτότητας και την καθημερινή αναφορά των «ύποπτων κινήσεων» στη πόλη από τους συμμετέχοντες στο Camp.

Όλα τα παραπάνω ερωτήματα ζητούν απάντηση για να αποκαλυφτεί ο λαϊκισμός που κρύβεται πίσω από όλες τις εκφράσεις πατριωτισμού και δημιουργεί ανθρώπους -στηρίγματα στις σκληρές πολιτικές που εφαρμόζονται στις πλάτες μας και στις πλάτες κάθε ανίσχυρου και κυνηγημένου.

Άνχελ δελ Ιέρρο

Για τους περισσότερους Γερμανούς, κάτω των 60 ετών, ο στρατός έχει τελείως διαφορετικό νόημα από ότι για τους Έλληνες. Οι περισσότεροι πατεράδες και παππούδες των Γερμανών διαδηλωτών ήταν στρατιώτες στο κατοχικό στρατό των Ναζί, ο οποίος ευθύνεται για την δολοφονία εκατομμυρίων ανθρώπων, ανάμεσα σε αυτούς και Έλληνες. Σύμφωνα με αυτή τη λογική, στη Γερμανία, κάθε παρέλαση (με εθνική σημαία) ή οποιαδήποτε παρουσία στρατού προκαλεί διαδήλωση. Το μεγαλύτερο κομμάτι της νέας γενιάς δεν υπηρετεί στο γερμανικό στρατό -οι περισσότεροι επιλέγουν κοινωνική θητεία.

**γερμανός διαδηλωτής που συμμετείχε στο No Border*

ΑΠΟΣΤΟΛΕΣ ΣΕ ΕΞΕΛΙΞΗ

- Αφγανιστάν
- Κοσσυφοπέδιο
- Κύπρος
- Βοσνία
- Κόσσοβο
- Σομαλία
- Τσαντ
- Δυτ. Σαχάρα
- Γεωργία
- Ερυθραία – Αιθιοπία
- Σουδάν
- Λίβανος
- Ναγκόρνο Καραμπαχ
- Πρώην Γιουγκοσλαβική Δημοκρατία της Μακεδονίας
- Βοσνία – Ερζεγοβίνη
- Αλβανία
- Μόνιμες Ναυτικές Δυνάμεις της Μεσογείου και του Ατλαντικού
- Μόνιμη Αντιναρκακή Δύναμη του Νότου

Περατωθείσες Αποστολές

- Κορέα
- Κονγκό – UNIKOM
- Κουβέιτ – Επιχείρηση «NEAPXΟΣ»
- Κουβέιτ – UNIKOM
- Β. Ιράκ – UNGCI
- Σομαλία – UNITAF
- Ν. Αφρική
- Αιθιοπία
- Παλαιστίνη
- Αλβανία – Επιχ. «ΚΟΣΜΑΣ» – Απεγκλωβισμός Αλλοδαπών
- Κονγκό – Επιχείρηση «ARTEMIS»
- Βοσνία – Ερζεγοβίνη – IFOR – SFOR
- Πρώην Γιουγκοσλαβική Δημοκρατία της Μακεδονίας (ΠΓΔΜ)
- Επιχείρηση «ESSENTIAL HARVEST»
- Επιχείρηση «AMBER FOX»
- Επιχείρηση «ALLIED HARMONY»
- Επιχείρηση «CONCORDIA»
- Επιχείρηση «PROXIMA»
- ΗΠΑ – ΝΑΤΟ – Τυφώνας «ΚΑΤΡΙΝΑ»
- Πακιστάν – ΝΑΤΟ – Σεισμός 8ης Οκτ 05
- Οι Ελληνικές ΕΔ στις Επιχειρήσεις στο Λίβανο
- Λ. Δ. Κονγκό – Επιχείρηση ΕΕ

Ε τι α καν'ς α μαλλων'ς ;

Δεν αναφερόμαστε στο πανό, που οι του no border είχαν αναρτήσει στην είσοδο του δημοτικού θεάτρου, αλλά στο ομότιπλο άρθρο του Μπαλάσκα. Με το γνωστό γλοιώδες ύφος του “σοβαρά και αδογματίστα” ανατρέχει στις δραματισθέντες εκδηλώσεις και δράσεις, και τεθλιμμένος αποφαίνεται πώς “απέτυχαν”.

Πριν συνεχίσουμε, ας κάνουμε ένα σύντομο flash back. Βδομάδες πριν και σχεδόν σε καθημερινή βάση με πρωτοσέλιδα το Εμπρός προσπαθεί να εκφοβίσει τους αναγνώστες του. Η Π. Γιακουμή σε ρόλο Κασσάνδρας μας προειδοποιούσε τι για χιλιάδες αντί-εξουσιαστές που θα αποβιβάσθουν στη Μυτιλήνη σπέρνοντας τον τρόμο και την καταστροφή, τι για διακίνηση παράνομου υλικού με την ακούσια συνεργία του λιμενικού, τι προφητείες για εκτεταμένα επεισόδια που ντε και καλά θα συμβούν.

Αφού η βδομάδα κύλησε και η Μυτιλήνη δεν μετατράπηκε σε άμορφη μάζα ερειπίων... άκρα του τάφου σιωπή.... Τίποτα. Η έγκριτος δημοσιογράφος και το σινάφι της καταπίνουν τη γλώσσα τους.

Α ρε Σόμπολε πρέπει να νιώθεις ιδιαίτερα υπερήφανος. Έχεις δημιουργήσει ολόκληρη σχολή στο βορειοανατολικό αιγαίο, που ευδοκίμει και θάλλει.- flash back τέλος.

Τη σκυτάλη παίρνει ο αρχισυντάκτης του Εμπρός. Αποτυχία λοιπόν. Ας προσπαθήσουμε να παρακολουθήσουμε τους δαιδάλους τις επικριτικές τους στάσεις,

παραμερίζοντας- κατά το δυνατόν- την αηδία που τη συνοδεύει. Απέτυχε λοιπόν γιατί “αγνόησε” αυτούς που “πραγματικά” δουλεύουν για τους μετανάστες. Ποιοι είναι αυτοί; Τους γνωρίζουμε; Υπαρκτοί; Σεμνοί; Ορατοί τέλος πάντων; Η στήλη από όπου αρθρογραφεί μπορεί να τιλοφορείται επωνύμως αλλά διαπιστώνει κανείς πως η ανωνυμία των προσώπων στα οποία αναφέρεται είναι κανόνας. Παλιά δοκιμασμένη συνταγή για να πετάει λάσπη αδιακρίτως. Είπαμε ο Σόμπολος έχει δημιουργήσει σχολή.... Απέτυχε γιατί βρόμισαν μνημεία. Για επικύρωση δε τούτου ένθετη φωτογραφία της προτομής του Μυριβήλη με 2 (δύο) αφίσες Α4 στη βάση της !!!! τέτοια βεβήλωση. Εδώ αναπολούμε τον Δε-

λους. Αφορμή για να απευθύνει έκκληση στα ματ και στους αγανακτισμένους πολίτες να ενεργοποιηθούν επιτέλους.

Μια που αναφέραμε τα ματ. Οι του no border είναι υπεύθυνοι για την αστυνομοκρατία. Τα “επιχειρήματα” που είχε χρησιμοποιήσει το Δεκέμβρη επαναλαμβάνονται... οι διαδηλωτές το παράκαναν. Χάθηκε λίγο καθωσπρεπισμός; Καμιά καθιστική διαμαρτυρία με κεράκια; Με επώνυμους πολίτες ανάμεσα στο πλήθος, να του προσδίδουν εγκυρότητα; Έτσι για να βγει και μια συνέντευξη στο Εμπρός.....

Οχετού συνέχεια. “πολλοί από αυτούς που προσπαθούσαν να αποκτήσουν εύσημα αγωνιστικότητας”, ταυτόχρονα είχαν συνομιλίες με το “βαθύ κράτος”. Φυσικά αν-

και το γνωρίζεις, από όπου αντλείς τις “πληροφορίες” σου. Ο χαρακτηρισμός παπαγαλάκι της ασφάλειας δεν σου είναι άγνωστος. Υποχρεωνόμαστε να τον επαναλάβουμε.

Εδώ επέτρεψε μας να ζητήσουμε μια χάρη. Έλεος !!!! μην μεταχειρίζεσαι αποσπάσματα από τον Μαγιακόφσκι στα ρυπαρογραφήματα σου. Όπως έλεγε ο Χάμσον “όταν βλέπω γριές να τρώνε πάστες έχω την αίσθηση πως είναι μουχλιασμένες”. Οι “φωτεινές του μέλλοντος Κεντρικές Επιτροπές” δεν συνάδουν ούτε σε παπαγαλάκια ούτε σε προσκόπους του έθνους. Να παραδεχτούμε βέβαια πως όλων αυτόν τον αγώνα παραπληροφόρησης και εμπάθειας δεν τον διεξήγαγες μόνος σου. Οι τηλεοπτικοί φωστήρες των τοπι-

κέμβρη... τότε που είχαμε ξεχυθεί στους δρόμους. Τότε που μας αποκαλούσε ταλιμπάν γιατί “βεβηλώσαμε” ένα χριστιανικό έργο τέχνης του 2008!!! Σίγουρα και η στήλη των πεσόντων χωροφυλάκων είναι μνημείο απείρου κά-

ώνυμοι και αυτοί.

Ερώτηση: πώς το γνωρίζεις εγκριτε δημοσιογράφε; Σου το πληροφόρησαν οι ίδιοι; Αποκλείεται. Αν αυτό όντως έγινε, η μοναδική πηγή που απομένει είναι το ίδιο το βαθύ κράτος το οποίο σε γνωρίζει

κών καναλιών σε συναγωνίστηκαν αντάξια. Ας τελειώνουμε.

Ε τι α καν'ς α μαλλων'ς,
mi lesia kigirizia

Απελπισμένη προλετάρια

Άνθρωπέ μου τι ξεφτίλα να σου χαλάνε τ'όνειρο ...

Αυτή τη φορά η δημοκρατία ξεπέρασε κάθε όριο. Μέσα σε λιγότερο από 4 μήνες καλούμαστε να «πάρουμε τη ζωή στα χέρια μας» δηλαδή να πάμε να ψηφίσουμε τους νέους μας άρχοντες για δεύτερη φορά. Τόση δημοκρατία είχαμε χρόνια να δούμε και φοβάμαι μην πάθουμε τίποτα από υπερβολική δόση.

Για να δούμε λίγο όμως τι έγινε στις πρόσφατες ευρωεκλογές. Το αποτέλεσμα δεν θα μπορούσε να περιγραφεί διαφορετικά παρά ως θρίαμβος της δημοκρατίας. Πιο συγκεκριμένα από τους 9.996.353 εγγεγραμμένους ψηφοφόρους, αυτοί που ψήφισαν τα 6 κόμματα που θα εκπροσωπηθούν στην ευρωβουλή ήταν μόλις 4.749.255, δηλαδή όλοι μαζί συγκέντρωσαν το εξωφρενικό ποσοστό του 47,49%!!!! Αν δε, το υπολογίσουμε στο σύνολο του πληθυσμού (μαζί με τους ανήλικους και τους μετανάστες που δεν έχουν δικαίωμα ψήφου!) το οποίο το υπολογίζουμε γύρω στα 12.000.000 τότε το ποσοστό όλων μαζί των κομμάτων ανέρχεται σε 39,51%!!! Πιο αναλυτικά το ποσοστό του κάθε κόμματος:

Κόμμα	Αριθμός ψήφων	Ποσοστό 1 (%)*	Ποσοστό 2 (%)**
Π.Α.Σ.Ο.Κ.	1.878.859	18,79	15,85
Ν.Δ.	1.855.636	18,56	13,79
Κ.Κ.Ε.	428.283	4,28	3,57
Λ.Α.Ο.Σ.	366.615	3,67	3
ΣΥ.ΡΙΖ.Α.	240.898	2,4	2
ΟΙΚΟΛΟΓΟΙ ΠΡΑΣΙΝΟΙ	178.964	1,79	1,5
Σύνολο	4.749.255	47,49	39,51

* Αναφέρεται στο σύνολο των εγγεγραμμένων το οποίο είναι 9.996.353

** Αναφέρεται στο σύνολο του πληθυσμού το οποίο αυθαίρετα θεωρήθηκε 12.000.000

Για να δούμε όμως ποιοι ήταν οι μεγάλοι νικητές των ευρωεκλογών. Πρώτοι από όλους οι Οικολόγοι Πράσινοι οι οποίοι μέσα σε 2 χρόνια κέρδισαν 100.000 ψήφους και κατάφεραν να εκλέξουν και ευρωβουλευτή. Τυπική εικόνα ενός κόμματος φούσκας (βλ. Πολ.Αν., ΔΗΚΚΙ,

ΚΕΠ, Ταύροι κ.τ.λ.) που αναζητά την ευκαιρία να συνεργαστεί με τον οποιοδήποτε για ένα υπουργείο. Να δείτε δε, που μπορεί και να τα καταφέρει. Θα δούμε λοιπόν τον κ. Τρεμόπουλο ως άλλο Γιόσκα Φίσερ από τα γραφειάκια της Φιλίππου στη γραφειάρα του Υπ. Περιβάλλοντος και θα τρίβουμε τα μάτια μας. Είπαμε όμως τώρα που γίναμε ευρωπαίοι πρέπει να γίνουμε και οικολόγοι.

Ο δεύτερος μεγάλος νικητής δεν είναι άλλος από το εθνοσοσιαλιστικό (ακροδεξιό) κόμμα μας. Πανηγύρια για το Λάος για την άνοδο 90.000 ψήφων την ίδια ώρα που η Ν.Δ. που αποτελεί ανεξάντλητη πηγή ψήφων έχανε 1.100.000 ψήφους. Την ίδια ώρα που το μόνο που ακούμε από το πρωί ως το βράδυ είναι εθνική ομοψυχία για την αντιμετώπιση των προβλημάτων. Μαζί όλο το έθνος για την αντιμετώπιση της οικονομικής κρίσης, μαζί όλοι για την αντιμετώπιση της γρίπης των χοίρων, της γρίπης των πτηνών και της γρίπης των ελεφάντων, μαζί όλοι εναντίον των Τούρκων, των Αλβανών και των Μακεδόνων. Μαζί όλοι εναντίον των μεταναστών που μας παίρνουν τις δουλειές. Δεν νομίζω ότι υπήρχε ιδανικότερη συγκυρία για πραγματική άνοδο των λαϊκιστών εθνικιστών η οποία όμως δεν ήρθε ποτέ. Είναι φαίνεται ακόμα νωπές οι μνήμες των γερμανοτσολιάδων. Κάπου εδώ αξίζει και μια αναφορά για τα ναζιστικά ασπόνδυλα της χρυσής αυγής. Με τον έναν ή τον άλλον τρόπο καταφέρνουν να είναι στην επικαιρότητα είτε ως κινήσεις πολιτών, είτε ως αγανακτισμένοι πολίτες, είτε ως σύνδεσμοι φιλάθλων της εθνικής ομάδας, είτε ως έφεδροι αξιωματικοί. Τέτοιο σπρώξιμο στο ναζισμό δεν έχει ξαναγίνει στην Ελλάδα. Πήραν λοιπόν θάρρος και βγήκαν από τα λαγούμια τους και κατέβηκαν στις ευρωεκλογές!!! Κατόρθωσαν λοιπόν να μαζέψουν 23.564 ψήφους 2.000 λιγότερους από όσους είχαν μαζέψει στις προηγούμενες ευρωεκλογές τα δύο ναζιστικά κόμματα. Την ίδια στιγμή που η μισή ΕΛ.ΑΣ. στηρίζει τους ναζιστές (χαρακτηριστικό παράδειγμα οι ματατζήδες που μας έφεραν στην Μυτιλήνη και δεν σταμάτησαν να χαιρετούν ναζιστικά τους διαδηλωτές) οι οποίοι δεν τολμούν να βγουν στο δρόμο παρά μόνο με τη συνοδεία των κολλητών τους.

Για να τελειώνουμε. **Ο μόνος πραγματικός νικητής των εκλογών είναι η αποχή. Μια αποχή που από μόνη της δεν σημαίνει απολύτως τίποτα.** Άλλωστε υπάρχουν δημοκρατίες (ΗΠΑ) που χρειάζονται τους ψήφους μόλις του 25% του λαού για να συνεχίζουν να υπάρχουν. **Αυτό όμως που πραγματικά κάνει τη διαφορά είναι οι άνθρωποι που έχουν αηδιάσει με τη κατάσταση που επικρατεί και κάνουν το πρώτο βήμα να κάνουν και το δεύτερο που είναι το πιο δύσκολο.** Πρέπει όλοι εμείς που έχουμε αρχίσει να αναγνωρί-

ζουμε πως τα συμφέροντά μας είναι ανεξάρτητα από το πιο κόμμα θα μας κυβερνά να αρχίσουμε να διεκδικούμε καθημερινά σε κοινούς αγώνες. Πρέπει να καταλάβουμε πως είναι το ίδιο το σύστημα που μας εκμεταλλεύεται και όχι οι ανά καιρούς εκπρόσωποί του. Πρέπει να καταλάβουμε πως όσο υπάρχει το καπιταλιστικό σύστημα πάντα θα υπάρχουν εκμεταλλευτές-κεφάλαιο και εκμεταλλεζόμενοι-εργαζόμενοι. **Αν πραγματικά θέλουμε να πάρουμε τη ζωή μας στα χέρια μας πρέπει να καταλάβουμε πως ο λαός-έθνος και η εργατική τάξη-εκμεταλλεζόμενοι δεν έχουν τίποτα κοινό. Και τα συμφέροντα της εργατικής τάξης δεν μπορούν να εκπληρωθούν μέσω των εκλογών. Τα συμφέροντά μας κερδίζονται με καθημερινούς αγώνες.**

Ένας προλετάριος

...και συ να τους ψηφίζεις

ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Τραγωδία στη Μεσόγειο με 75 νεκρούς αφρικανούς μετανάστες. Συγκλονιστική τραγωδία στα νερά της Μεσογείου για 75 Αφρικανούς μετανάστες που πέθαναν από πείνα και δίψα πάνω στο πλοιάριο που ήλπιζαν ότι θα τους μεταφέρει σε ένα "καλύτερο αύριο". Το πλοιάριο έμεινε από καύσιμα, η τροφή και το νερό τελείωσαν και δεν δόθηκε καμία βοήθεια από τα πλοία που περνούσαν δίπλα τους... άλλο ένα μεμονωμένο περιστατικό ή άλλη μια δολοφονία στα "ατίθασα" νερά της μεσογείου.

Νότια Κορέα. Άγριες μάχες εργατών-αστυνομίας γύρω από κατειλημμένο εργοστάσιο. Δέκα μέρες πολιορκίας, 1.000 απεργοί εργάτες, 7.000 αστυνομικοί. Το εργοστάσιο της Ssangyong βρέθηκε κατελημμένο για 77 ημέρες σε ένδειξη διαμαρτυρίας για τις μαζικές απολύσεις τις οποίες σχεδίαζε η διοίκηση της αυτοκινητοβιομηχανίας. Αποτέλεσμα: 96 προσαγωγές εκ των οποίων οι 52 ελεύθεροι αλλά εντάλματα σύλληψης επιδιώκεται να εκδοθούν για τους υπόλοιπους 44, για χρήση βίας, διακοπή επιχειρηματικών δραστηριοτήτων και παρακώλυση της δικαιοσύνης. Σκυλιά φιλάτε τα αφεντικά σας.

Την Τρίτη 25 Αυγούστου δέχθηκε συμβολική επίθεση με μολότοφ το κτίριο της ελληνικής πρεσβείας στο Βελιγράδι. Κανείς δεν τραυματίστηκε από την ενέργεια και ζημιές προκλήθηκαν μόνο στο εξωτερικό του κτιρίου. Λίγες μέρες αργότερα η ομάδα "Crni Ilija" ανέλαβε την ευθύνη με e-mail σε σερβικά καθεστωτικά μέσα. Σύμφωνα με την ανάληψη ευθύνης απαιτούσαν την άμεση απελευθέρωση του Θοδωρή Ηλιόπουλου, συλληφθέντα στην εξέγερση του περασμένου δεκεμβρη στην Ελλάδα και αποφάσισαν «να ενωθούν με τους συντρόφους τους στην Ελλάδα και σε ολόκληρο τον κόσμο σε κοινά δίκτυα δράσεων αλληλεγγύης απαιτώντας την απελευθέρωσή του.»

Τέσσερις νεαροί άνδρες και μια 19χρονη συνελήφθησαν ως ύποπτοι και αφού βασανίστηκαν κρατούνται προφυλακισμένοι τουλάχιστον για ένα μήνα ενώ οργανώνεται η υπόθεση. Οι πέντε συλληφθέντες είναι ακτιβιστές ή μέλη της Αναρχο-συνδικαλιστικής πρωτοβουλίας, σερβικό τμήμα της Διεθνούς Ένωσης Εργατών (IWA).

Ο εισαγγελέας τους απήγγειλε κατηγορίες για "διεθνή τρομοκρατία" και εάν καταδικαστούν μπορεί να αντιμετωπίσουν από 3 μέχρι 15 χρόνια φυλάκισης.

Μαζική εισβολή πραγματοποιήσαν διμοιρίες των ΜΑΤ και ομάδες "Δ" (νεοσύστατη μηχανοκίνητη δύναμη της αστυνομίας) στα Εξάρχεια τα ξημερώματα της Παρασκευής 4 Σεπτεμβρίου. Με αφορμή την προσπάθεια σύλληψης νεαρού που κατηγορείται ότι έκανε graffiti σε τοίχο, εξαπέλυσαν σαρωτικό πέραςμα στα Εξάρχεια, με έμφαση στο σημείο που πριν 9 μήνες συνάδελφός τους δολοφόνησε τον 15χρονο μαθητή Αλέξη Γρηγορόπουλο. Επιτέθηκαν με ασφυξιογόνα, χειροβομβίδες κρότου-λάμψης και γκλομπ στον κόσμο που

Κράτος και αφεντικά δολοφονούν.

Τρεις νεκροί στη ΛΑΡΚΟ μέσα σε διάστημα ενός μήνα. Στις 26 Αυγούστου ένας 36χρονος εργαζόμενος στο εργοστάσιο της ΛΑΡΚΟ στη Λάρυμνα, απανθρακώθηκε και τρεις συνάδελφοί του τραυματίστηκαν ελαφρά, σε εργατικό ατύχημα στην υψικάμινο του εργοστασίου. Οι τρεις τραυματίες μεταφέρθηκαν στο νοσοκομείο της Λαμίας, ένας εκ των οποίων βαριά τραυματίας υπέκυψε στα τραύματά του μετά από λίγες μέρες. Εώς το 2004 οι διευθυντές στη ΛΑΡΚΟ ήταν 14. Στην τριετία της Ν.Δ., έγιναν... 52 (!) και άπαντες με μισθό από 5.000 έως και 10.000 ευρώ μηνιαίως, με απαστράπτοντα -εταιρικά- αυτοκίνητα και πιστωτικές κάρτες για τα ψώνια τους. Αυτή είναι η ΛΑΡΚΟ. Ένα μεγάλο χωνευτήρι κυβερνητικών ρουσφετιών. Στα χαρτιά παραμένει μεταλλευτική επιχείρηση - ανώνυμη εταιρεία με βασικούς μετόχους το Δημόσιο, την Εθνική Τράπεζα και τη ΔΕΗ, αλλά στην πραγματικότητα κουμάντο κάνουν τα υψηλόβαθμα στελέχη της Ρηγίλλης μέχρι συνταξιούχους διευθυντές από την εποχή του Κ. Μητσοτάκη.

Απεργίες πείνας, αυτο-οργάνωση λαϊκών σχολείων για περικοπή 43.000 εκπαιδευτικών.

Σειρά κινητοποιήσεων του εκπαιδευτικού προσωπικού, σε όλες τις περιφέρειες της χώρας έχει προκαλέσει η απόφαση της Ιταλίδας υπουργού Παιδείας Μαρίας-Στέλλας Τζελέμινα να περικοπούν 43.000 θέσεις έκτακτων καθηγητών της πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης σε όλη την Ιταλία. Στο Παλέρνο της Σικελίας, έξι καθηγητές ξεκίνησαν απεργία πείνας, με στόχο να τραβήξουν την προσοχή των μέσων ενημέρωσης και να τονίσουν ότι σε όλο το νησί της Σικελίας, οι

καθηγητές που πρόκειται να χάσουν την ετήσια απασχόλησή τους, είναι πάνω από πέντε χιλιάδες. Στη Νάπολη, περίπου πενήντα διδάσκοντες, που δεν πρόκειται να υπογράψουν νέα σύμβαση εργασίας, αποφάσισαν να δημιουργήσουν "λαϊκά σχολεία", στις πιο προβληματικές περιοχές της πόλης, για να μπορέσουν τα παιδιά να συνεχίσουν να παρακολουθούν μαθήματα και τις απογευματινές ώρες, και να μην πέσουν, έτσι, στα δίχτυα του οργανωμένου εγκλήματος. Την ερχόμενη εβδομάδα, πρόκειται να οργανωθεί στη Ρώμη πανιταλική διαδήλωση διαμαρτυρίας.

περπατούσε ή κάθονταν στα καφέ της περιοχής. Αφού συνέλαβαν στο σωρό 4 άτομα, τους έριξαν στο δρόμο, τους έβρισαν, τους ξυλοκόπησαν, τους πέρασαν χειροπέδες, και συνέχισαν να τους ξυλοκοπούν ξανά και ξανά μέχρι και μέσα στη ΓΑΔΑ. Εκεί συνειδητοποιώντας τη σοβαρότητα των τραυμάτων που δεν κρύβονται στα σώματα των συλληφθέντων, πριν αναγκαστούν να τους μεταφέρουν στο νοσοκομείο και προκειμένου να καλύψουν τις πράξεις των συναδέλφων τους, χρέωσαν στους συλληφθέντες, χωρίς καμία απολύτως απόδειξη, κακουργή-

ματα και συνοδευτικά πλημμελήματα για κατοχή εκρηκτικών, πρόκληση επικίνδυνων σωματικών βλαβών και αντίσταση κατά της αρχής, παρά τις κάθετες αντίθετες μαρτυρίες όσων είδαν τι πραγματικά έγινε..

Τρεις από τους συλληφθέντες κρατήθηκαν μέχρι και την Τρίτη 9 Σεπτεμβρίου οπότε και αφέθηκαν ελεύθεροι μέχρι την δίκη με περιοριστικούς όρους. Ο τέταρτος πήρε αναβολή αφού νοσηλεύεται ακόμη στο νοσοκομείο «ευαγγελισμός» με σπασμένα πλευρά και τρύπα στον πνεύμονα.

Ο πόλεμος για την Ειρήνη συνεχίζεται αφήνοντας πίσω του συντρίμια.

Ισχυρή έκρηξη κοντά σε δεξαμενές καυσίμων σημειώθηκε στο βόρειο Αφγανιστάν με πολλούς νεκρούς και τραυματίες. Η έκρηξη προήλθε από βομβαρδισμό αεροσκαφών του ΝΑΤΟ εναντίον βυτιοφόρου με καύσιμα που είχαν κλέψει Ταλιμπάν, σύμφωνα πάντα με όσα δηλώνει το ΝΑΤΟ προσπαθώντας να δικαιολογήσει τη σφαγή. Σε άλλες εποχές αυτό το ονόμαζαν σφαγή και δικάζονταν για εγκλήματα πολέμου, τώρα το ονομάζουν επιβολή ειρήνης.

Εργάτες στην Ιταλία απειλούν να αυτοπυρποληθούν ενάντια σε επικείμενες μαζικές απολύσεις.

5 εργαζόμενοι στη Νότια Ιταλία σε εργοστάσιο του τηλεπικοινωνιακού ομίλου Alcatel-Lucent SA απειλούν να αυτοπυρποληθούν διαμαρτυρόμενοι για την ανακοινωθείσα από την εταιρεία αναδιάρθρωση του εργοστασίου και μαζικές απολύσεις. Ζητούν από τον όμιλο να εγκαταλείψει το σχέδιό του για την αναστολή της παραγωγής σε αυτό το εργοστάσιο. Ο όμιλος Alcatel-Lucent, ο οποίος απασχολεί περίπου 2.000 εργαζόμενους στην Ιταλία, είχε ανακοινώσει την πρόθεσή του για αναδιάρθρωση του εργοστασίου του στην Μπατιπάλια, αναστέλλοντας τις δραστηριότητες παραγωγής εξοπλισμού για το τηλεπικοινωνιακό δίκτυο και τη διατήρηση μόνον του κέντρου ερευνών.

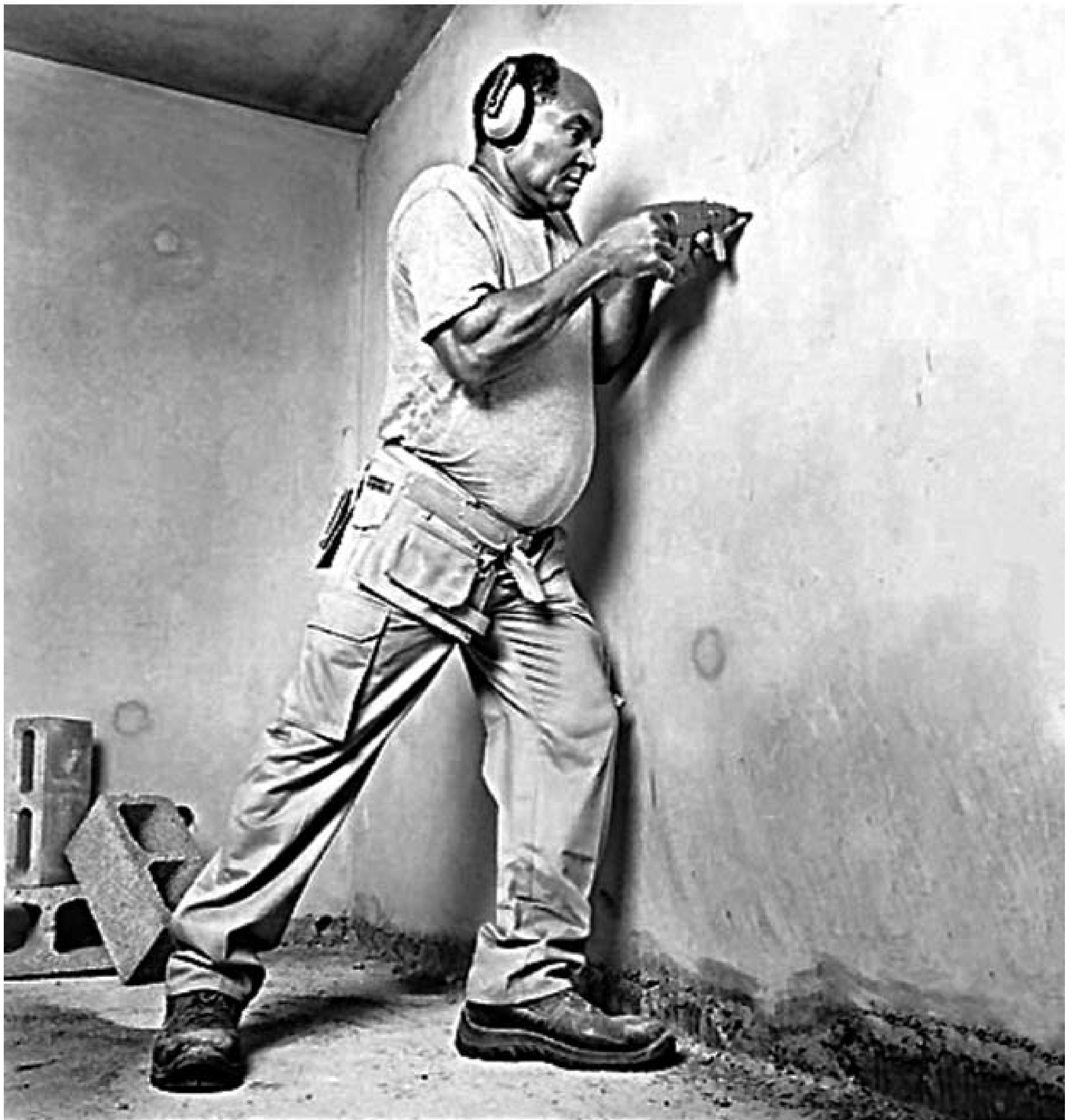

Πολύνεκρο δυστύχημα σε ανθρακωρυχείο της Κίνας. Τριάντα πέντε ανθρακωρύχοι σκοτώθηκαν, και 44 ακόμη αγνοούνται, μετά από δυστύχημα που σημειώθηκε χθες αργά τη νύχτα, σε ανθρακωρυχείο της επαρχίας Χενάν, στην κεντρική Κίνα. Κινέζοι αξιωματούχοι επεσήμαναν ότι 14 ανθρακωρύχοι κατάφεραν να εξέλθουν με ασφάλεια από το σημείο, ωστόσο 93 άνθρωποι εργάζονταν στο υπόγειο, τη στιγμή της έκρηξης. Να σημειωθεί ότι τα κινεζικά ανθρακωρυχεία είναι από τα πλέον επικίνδυνα του κόσμου, λόγω της μη τήρησης των κανονισμών ασφαλείας. Στη χώρα υπάρχουν περίπου 16.000 ανθρακωρυχεία, εκ των οποίων το 80% είναι παράνομα. Βάσει των επίσημων στοιχείων περισσότεροι από 3.200 ανθρακωρύχοι έχασαν τη ζωή τους το περασμένο έτος.

Γάλλοι εργάτες απειλούν να μολύνουν τον Σηκουάνα αν δεν αποζημιωθούν.

Μετά από τις απειλές να ανατινάξουν τα εργοστάσια και αφού κράτησαν τους διευθυντές των εταιρειών στα γραφεία τους κατά τη διάρκεια της νύχτας οι Γάλλοι εργάτες απείλησαν ότι θα ρίξουν τοξικές ουσίες στο Σηκουάνα εάν δεν γίνουν αποδεκτά τα αιτήματά τους για επιπλέον αποζημιώσεις.

δεν αρκεί να μην τους ψηφίζεις...

πρέπει και να τους πολεμάς!